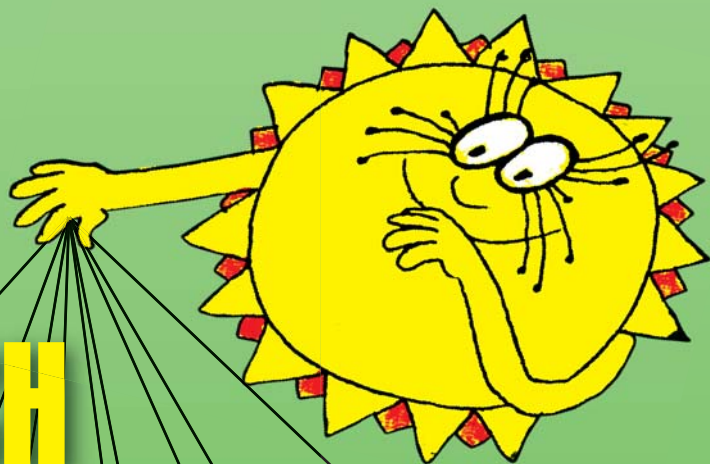
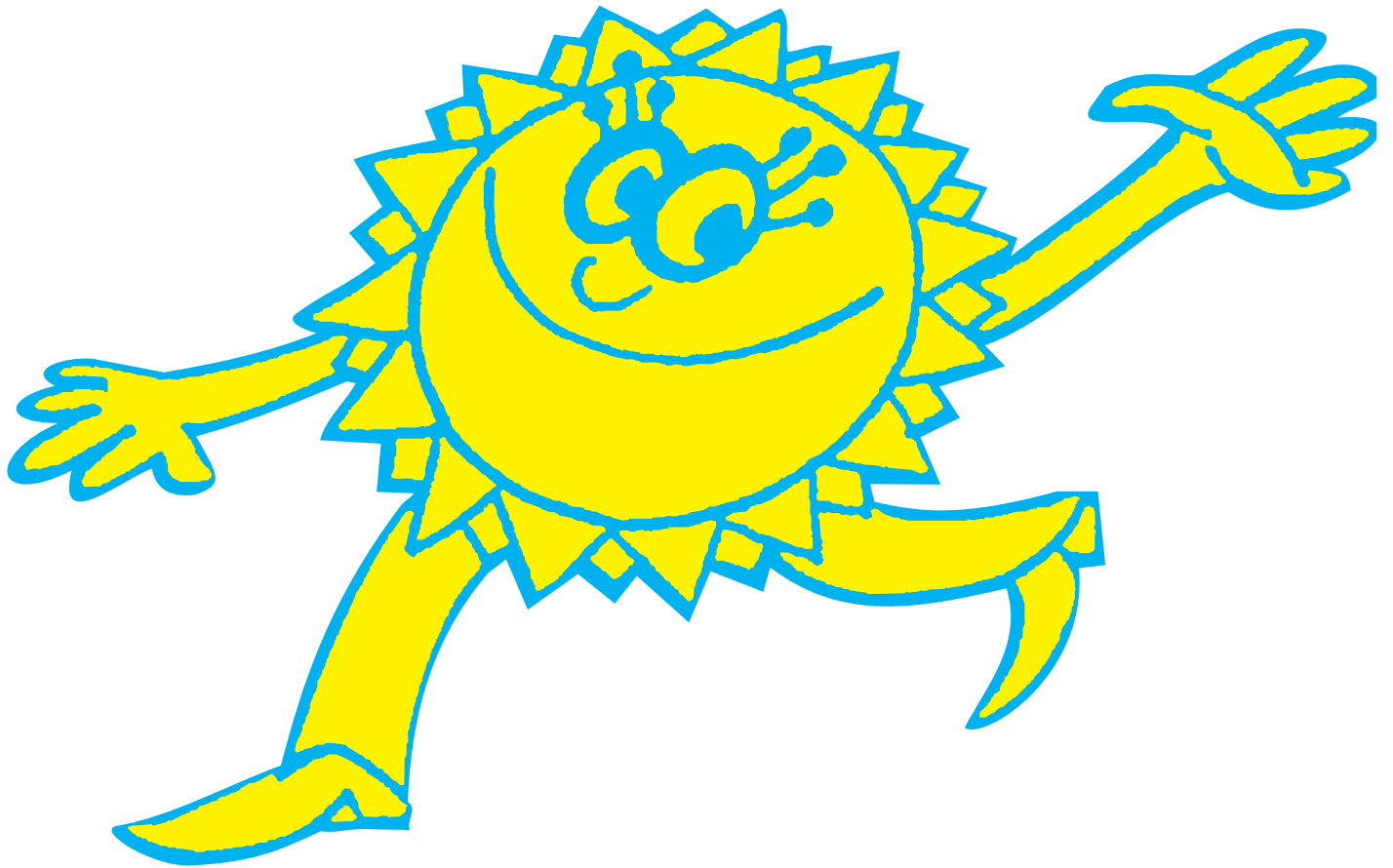

15 LET LOUTKÁŘSKÝCH SOUBORŮ

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE
„NA VÝSTAVIŠTI“
MLADÁ BOLESLAV
www.ddm-mb.cz

Milí a vážení čtenáři.

V závěru roku 2009 bylo vydáno mimořádné číslo Slunečníku k 10. výročí loutkářských souborů mladoboleslavského Domu dětí a mládeže „Na Výstavišti“. Pět let odvál čas a oba soubory v plné síle slaví svých 15 let.

Touto publikací bychom rádi navázali na zmíněné mimořádné číslo Slunečníku a zaznamenali další etapu činnosti souborů. V rámci kontinuity začínáme tím, čím minulé vydání končilo: přehledem členů souborů, samozřejmě doplněným.

Jen málo dětí zde uvedených nezanechalo v tvorbě našich souborů stopu. Při pročítání seznamu mi defilují před očima jimi ztvárněné postavy. Ať již to byly role hlavní, vedlejší, interpretační, loutkoherecké či činoherní, vždy byly výsledkem velkého úsilí, které si ten, kdo to nezkusil, jen stěží dovede představit. Všichni se k nim dopracovávali postupně přes drobné úkoly s rekvizitami, přes vytváření černodivadelních efektů, které musí divák na scéně vidět přesně v pravý okamžik a které pro celkový dojem diváka mají stejný význam jako výkon loutkoherce či interpreta hlavní role. Řečeno matematicky: divadlo je množina přesných úkonů umocněná tvořivým přístupem každého jednotlivce ke svému podílu na inscenaci.

Žádný začínající člen při vstupu do souboru netušil, co ho čeká. Zejména dětské představy o divadle se od reality hodně liší. A proto nemůžeme zazlívat těm, kteří nároky na ně se valící nevydrželi a vydali se za jiným zájmem.

Ti, kteří vytrvali, budou třeba jednou svým potomkům vyprávět, kolik km zdolali na

jevišti po kolenou, jak loutkoherce bolí ruce, jak dlouhé se zdají být vteřiny, když kolega nepodá rekvizitu včas nebo když interpret zapomene či přeskočí text. V těchto okamžicích vždy s napětím čekáme, jak si herci poradí, zda zvládnou situaci improvizací nebo zda děj takzvaně spadne. Zatím to vždy zvládli, a když své zážitky po představení vyprávějí, je úžasné sledovat jak dozrál moment rozhodnutí: Takhle to udělám! V té situaci je sám, popřípadě se svým partnerem, a musí tedy být samostatný.

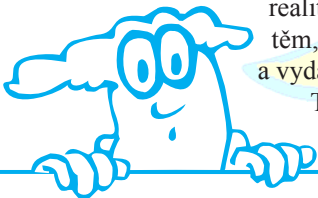
K amatérskému divadlu nepatří jen herecké výstupy, ale i poměrně fyzicky náročné stěhování rekvizit, stavba scény, nasvícení, ozvučení. Je pravda, že k této práci se ne každý zrovna hrne a přesvědčit zejména malé slečny, aby se do příprav zapojily, není zrovna moc oboustranně příjemné. Nakonec to však pochopí vždy všichni. Při hostování na jiných scénách nás potěší, když pořadatelé sledují, většinou s překvapením, souhru dětí při přípravách scény a oceňují i jejich společenské a reprezentativní vystupování. Pochvalná slova potěší jistě každého pedagoga. V tomto případě však patří i některým členům souboru Jitřenka, kteří nám s výchovou nováčků velmi zdatně pomáhají. Docházejí na zkoušky souboru Kašpárek a své dovednosti předávají svým mladším kamarádům. Moc si této pomoci vážíme. Významnou roli v tomto výchovném procesu mají odborná soustředění, kterým bychom rádi věnovali celou obsáhlejší kapitolu.

Než se k ní však dostaneme, vraťme se na začátek roku 2010 a pokud máte zájem poznat naši činnost blíže, pokračujte ve čtení a nahlédněte do naší historie.

Jste vítáni.

Průvodcem Vám bude

Hana Vidlařová

OBSAH

Seznam dětí, které v souborech tvořily a tvoří	3
Jak šla léta	4
Přehled inscenací uváděných v letech 2010–2014	28
Výroční ceny	30
Přehlídky a festivaly	33
Jak vznikají naše inscenace	35
Jak to vidím já	37
Vinšování	40
Letní odborná soustředění ve Lhotce u Terešova	41
Co říci nakonec	57
Galerie našich loutek	58

SEZNAM DĚTÍ, KTERÉ V SOUBORECH TVOŘILY A TVOŘÍ

1. Bělka Michal	37. Stehlíková Ivana	73. Holík Dominik
2. Faltová Karolína	38. Štajnerová Dominika	74. Keijsperová Karolína
3. Markupová Jana	39. Niklová Petra	75. Keijsper Martin
4. Pažoutová Kateřina	40. Martínková Lucie	76. Klacková Denisa
5. Roscová Kateřina	41. Kofránková Kristýna	77. Fidrmucová Adéla
6. Lhoťan Miroslav	42. Večeřa Jakub	78. Zástěrová Kristýna
7. Rosca David	43. Prokop Tomáš	79. Kubkin Bohdan
8. Nedvěďová Zuzana	44. Vodseďálková Tereza	80. Burger Martin
9. Ritterová Tereza	45. Jelínková Anna	81. Motlová Alžběta
10. Páchová Lucie	46. Horváth Tomáš	
11. Medonosová Marta	47. Škodová Šárka	82. Svobodová Michaela
12. Kopecká Lenka	48. Holková Eva	83. Štrobachová Anna
13. Erychlebová Denisa	49. Ryska Filip	84. Nikl Vojtěch
14. Rajtarová Marcela	50. Rambousek Jakub	85. Zavadilová Marie
15. Svobodová Šárka	51. Kulíková Anna	86. Zavadilová Magdalena
16. Vitz Robert	52. Jizbová Lenka	87. Růžičková Kateřina
17. Prášilová Babeta	53. Salaquardová Petra	88. Kania Michaela
18. Kovandová Petra	54. Preislerová Tereza	89. Kavanová Kateřina
19. Kredbová Martina	55. Ederová Eliška	90. Němcová Jenifer
20. Brožová Jana	56. Kusá Martina	91. Kozák David
21. Dovínová Eva	57. Housarová Alžběta	92. Keijsper Lukáš
22. Nedvěď Petr	58. Stojka Pavel	93. Ohlídálová Tereza
23. Štochl Daniel	59. Stojka Martin	94. Petr Marek
24. Nastoupilová Lucie	60. Vitek Daniel	95. Suk Vojtěch
25. Sobotková Anna	61. Kofránek Jiří	96. Štrobach Radek
26. Pánková Drahoslava	62. Suchá Simona	97. Smetanová Jana
27. Bařková Veronika	63. Hřebíková Klára	98. Milda Matyáš
28. Ludvíková Sabina	64. Kábrt Lukáš	99. Mayer Štěpán
29. Dolečková Blanka	65. Řezáč Pavel	100. Stará Lucie
30. Pešek Jiří	66. Nedbal Filip	101. Suchá Zuzana
31. Rajtar René	67. Fridrich Jan	102. Šmelhausová Kateřina
32. Lhoťanová Anna	68. Fridrich Jakub	103. Šmelhausová Veronika
33. Růžičková Markéta	69. Pažout Štěpán	104. Řepová Elena
34. Růžička Jakub	70. Pačesová Jana	105. Vošvrďová Thea
35. Žitný Dominik	71. Salaquarda Luboš	106. Řezáčová Markéta
36. Sroková Adriana	72. Holík Daniel	107. Voborníková Monika

JAK ŠLA LÉTA

Deset let loutkářských souborů Domu dětí a mládeže v Ml. Boleslavi

Jitřenka a Kašpárek dovolují si Vás pozvat

dne 17. ledna 2010
do Městského divadla v Ml. Boleslavi

Začátek: punkto v 17 hodin
Vstupné dobrovolné

V krátkém ohlédnutí uvidíte, kterak se herci a herečky učili s pimprlaty zacházeti a co z toho vzniklo.
V druhé části programu předvedeme naši nejnovější tragickou komedii.

Vážené hosty žádáme, aby si vstupenky předem rezervovali do 18. prosince na tel. č. 326 728 430
nebo 724 985 145, e-mail: hana.vidlařova@ddm-mb.cz

Představení je zadané pouze pro zvané. Vstupenky nebudou volně v prodeji.

2010

POZVÁNKA

Scénář: Hana Vidlařová

Střih videozáznamů: Alena Holíková

Režie: Jaroslav Vidlař

Hrají: členové souboru Jitřenka

Komponovaný dvouhodinový program, který jsme připravili pro slavnostní představení v Městském divadle v Mladé Boleslavi byl počín dost odvážný, neboť v první části se střídaly ukázky z nastudovaných inscenací, které navazovaly na videozáznamy ze zkoušek či zájezdů a výsledek hodně záležel na souhře herců s technikou. Také střídání ukázek z jednotlivých inscenací byl herecky složitý úkol.

Průvodní dialog vedly Eva Reiterová (herečka MDMB) a Jana Markupová (bývalá členka souboru Jitřenka). Vtipně a spolehlivě prošly spolu s diváky desetiletou historií souborů až k současné tvorbě.

Eva Reiterová a Jana Markupová.

Jan Pém – předseda Českého svazu amatérských loutkářů při předávání plakety.

Po přestávce uvedl soubor Jitřenka inscenaci Aloise Gallata „Šnofonius a Mordulina“. Na celý dvouhodinový program jsme zaznamenali kladné ohlasy (při vší skromnosti).

Přestože sněhová kalamita zneprjemnila divákům cestu do divadla, proboujvalo se jich závějemí 238. Vedle rodičů, sponzorů a řady osobností mladoboleslavského kulturního života byli mezi nimi také stateční hosté i ze vzdálených měst jako Dieburg, Olomouc, Rakovník a Hamburk.

Díky vstřícnosti ředitele Městského divadla v Mladé Boleslavi, pana Františka Skřípka, jsme oslavili toto mladé výročí v důstojném prostředí. A jak to prožívali mladí herci a herečky? Zde je bezprostřední vyjádření jedné z nich.

Já osobně jsem to ani tak nevnímala jako oslavu 10 let existence souborů, ale jako velkou příležitost předvést v mladoboleslavském divadle zatím největší program, který jsme kdy předvedli a který byl dosti důležitý pro naše milované vedoucí – manželé Vidlařovi a Alenku Holikovou. Proto jsem já, a řekla bych, že i ostatní, měla největší obavu z toho, že jim uděláme ostudu. Většina z nás byla nervózní jako málokdy. Když spadla poslední opona, na jevišti zaznělo s úlevou „Uf“ a troufám si říci, že jsme všichni z našeho vystoupení měli a ještě máme skvělý pocit.

(Anna Lhořanová)

Děkovačka po slavnostním představení v MDMB.

Foto ze zkoušky *Rek a Ceka*.

Jak už to v životě chodí, na prožívání pocitů jsme mnoho času neměli, neboť nás kromě představení na domácí scéně čekaly zájezdy a festivaly. Neúprosně se též blížil termín premiéry nové pohádky.

Foto ze zkoušky *Kohout a liška*.

2 | BOLESLAVSKO | REGION

Zazáří Jitřenka na Loutkářské Chrudimi?

HELENA FRIČOVÁ

Mladá Boleslav – Loutkářský soubor Jitřenka uvedl minulý týden svou poslední premiéru v této divadelní sezoně. Malé i velké diváky tak v pavilonu Domu dětí a mládeže potěšil nový příběh dvou nezbedných kocourů - *Rek a Ceka*. „Myslím, že se to dětem líbilo. Nás samotné ti dva kocourů bavili,“ shodli se mladí loutkoherci.

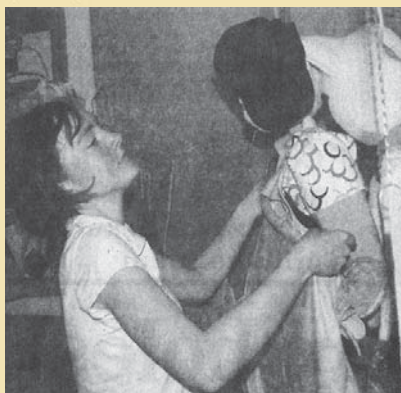
Práce na jevišti však pro soubor Jitřenka ještě zdaleka nekončí. V dalších týdnech má naplánováno několik vystoupení mimo Mladou Boleslav.

V polovině května se například představí divákům na přehlídce Loutkářská letnice v Přerově u Olomouce. „Ne-tradiciční noční představení se uskuteční páteho června na

zámku Loučeň a v nejbližších dnech bude rozhodnuto i o nominaci na 59. ročník Loutkářské Chrudimi,“ uvedli vedoucí souboru Hana a Jaroslav Vidlařovi.

O vystoupení Jitřenky v Chrudimi musí rozhodnout nomináční komise. Pro soubor je však počtou už samotná nominace. „Děti si ji musely vybojovat na Festivalu pražských amatérských loutkářů, kde se jim podařilo získat první cenu, a to právě za hru *Rek a Ceka*, a také za představení *Kohout a liška*,“ dodala Hana Vidlařová.

Odpovědné si boleslavští loutkoherci nedopřejí ani o prázdninách. Soubory Jitřenka a Kašpárek se už v srpnu začnou připravovat na novou divadelní sezonu na táborovém soustředění ve Lhotce u Terešova.

UKLÁDÁNÍ LOUTEK je pečlivou záležitostí. Foto Deník/Helena Fričová

Soubor Kašpárek po představení „Vodník a duše“ – Benátky nad Jizerou.

Soubor Jitřenka se poprvé představil v loutkovém divadle v centru Prahy.

Jaro uteklo ve znamení zájezdů, premiér a festivalů. Nevšedním zážitkem pro děti byla zřejmě i možnost účinkovat v televizním programu Barvy života, jehož část se natáčela přímo na naší domovské scéně. V této relaci Česká televize představila uměleckou a pedagogickou činnost našeho režiséra.

Divadelní sezónu jsme ukončili netradičně až v prvním prázdninovém týdnu, jelikož nás čekala cesta do Chrudimi. Pozvání k účasti na celostátní loutkářské přehlídce je vždy prestižní záležitost, a tak jsme se snažili zahrát, ve zcela nevhodném prostředí pro černé divadlo, co nejlepší představení. Avšak očekávali bychom i adekvátní zájem ze strany pořadatelů. Nedočkali jsme se, a tak jsme si scénu upravili sami (bílé zdi jsme zakryli černým sukrem). Jen rušivé sbíječky dělníků, pracujících v patře nad divadelním sálem, se hercům občas nepodařilo překřičet.

Tento nepřijemný zážitek silně ovlivnil náš pohled na toto, kdysi tak precizně připravované a všemi loutkáři uznávané celostátní setkání. A nakonec jsme se shodli, že daleko víc nás obohatilo naše představení v Zámeckém parku v Loučeni, které zhlédlo početné publikum a bylo doprovázeno nefalšovaným žabím koncertem z nedalekého rybníka.

Zleva nahoře: Anna Lhořanová a Daniel Holík, Filip Nikodém, Anna Kulíková, Michal Bělka, Eva Holková, Petr Salaquardová, Martin Burger, Jakub Růžička, Pavel Řezáč a Dominik Holík, Luboš Salaquarda. Dole: Tereza Preislerová, Adéla Fidrmucová, Jiří Kofránek, Daniel Vitek, Bohdan Kubkin, Karolína Faltová, Markéta Růžičková a Simona Suchá.

Pepkovy přílohy

Nejprve ke snídani. A protože je snídáné ze všech jídel nejdůležitější, věnujme se jí ve vši vážnosti. Spolkový dům 10⁰⁰ hod. V bytě nad divadelním sálem kdosi začíná (zpočátku nesměle, později se vši razancí až do konce obou představení) přiklepem vrtat do betonových zdí a podlah. Technikou černého divadla hrají dětské loutkářské soubory Kašpárek a Jitřenka z DDM v Mladé Boleslavi. Autorem i režisérem obou drobníček je Jaroslav Vidlář, výtvarnice loutek Miroslava Šindelářová, hudba Jiří Václav, světla a zvuk Michal Bělka.

DLS Kašpárek: KOHOUT A LIŠKA.
Soubor si dal za úkol jednoduše převyprávět známou bajku. Kohout (dětský neškolový hlas) se pokouší zpívat o tom, jak krásně zpívá. Liška kohoutovi lichotí, ten předvádí samolibý tanec (!), liška kohouta chytí, kohout jí oklame a liška si vyčíní. Tento v několika minutách téměř zběsílý sled událostí byl (bohužel) bez jediné dramatické situace. Loutky byly pěkné a dobře vedené s drobnými kouzly černého divadla.

DLS Jitřenka: REKA CEK.
Úvodní dobře hraná nuda dvou rošťáckých kocourů byla neúnosně protahovaná a upovídáná. Po rozbití okna jedním z kocourů a spěšným balením kufru (!) jsem očekával sled rychlých akcí. Až na poněkud neorganizovanou honičku s myšmi, jsem čekal marně. Dokonce i poslední obraz pohádky byl, podle mého mínění, navíc. Když jsem o obou představeních později přemýšlel, napadlo mě několik důvodů, které způsobily mou nespokojenost. Domnívám se, že černé divadlo je nesmírně náročné na přesné a technicky bezchybné zvládnutí všech pohybů ve tmě jeviště. Pro soubor, který s touto technikou začíná, vybral možná režisér velmi vleké tempo a méně divadelních kouzel. Druhým důvodem může být rachot, kterým obyvatelé domu představení téměř zničili. Třetí důvod mě téměř ohromil při závěrečné děkovačce. Herci se téměř nevešli na malé jevištěčko. Jak pak mohli v tom presu hrát? V závěru jen tiše prosím o dohled vedoucích nad hlasivkami svých světců PŘEDEVŠÍM MYŠÍ.

-pepřil-

Přival nových malých hereckých nadšenců nás donutil přehodnotit situaci, a tak jsme ostřílenější herce včetně nastudovaných inscenací přesunuli do souboru Jitřenka. Proto také tento soubor nesl na svých bedrech tíhu veškerých divadelních představení. A bylo jich opravdu pozeňhaně. Kašpárek začal v tomto roce psát svou novou divadelní historii. Víme, že s tímto loutkářským potěrem bude lopotná práce, ale těšíme se na ni. Určitě se jednou vyrovnají svým kamarádům z Jitřenky, se kterými lze prožít legraci i divadlo na úrovni. Že se jim to daří, dokládají divácké ohlasy, ale i překvapivě narůstající návštěvnost představení.

Naše tradiční předvánoční setkání s rodiči jim poodhaluje systém práce a poskytuje prostor pro ocenění výkonů dětí v předchozí divadelní sezóně.

Hned na začátku roku jsme se vrátili k poměrně náročné inscenaci Vojtěcha Cinybulky „U nás v Kocourkově“.

Po téměř roční odmlce byla „oprašovačka“ docela výživná. Vůbec jsme však nepočítali s tím, že i přes vydařenou reprízu to bude představení poslední. Než jsme stihli na vtipnou pohádku pozvat publikum znovu, začali se někteří členové souboru připravovat na maturitu a jiní odešli studovat střední školu mimo Mladou Boleslav.

Na premiéru „Kocouřích příběhů“ přišlo neuvěřitelných 117 diváků. Jak se poskládali do hlediště netušíme, ale všichni jsme si představení užili.

Jarní měsíce byly jako obvykle bohaté na festivaly. Tentokrát jsme se na postupovou Přehlídku středočeských loutkářů nevypravili do pražských Kobyliš, ale zaměřili jsme do Hostivaře. Zlákalo nás velké a hluboké jeviště, které je pro techniku černého divadla mnohem vhodnější než malé prostory divadla Jiskra v Kobyliších. Soubor Jitřenka předvedl inscenaci „Kocouři příběhy“. Velké loutky měly dostatek prostoru pro své herecké kreace, hloubka jeviště nám umožnila přesně nasvítit scénu a neobvykle zvědavá porota nás „obohatila“ o otázky typu:

- Proč kocouři málo mňoukali a prskali?
- Proč triko jednoho kocoura vypadalo jako sukně?
- Proč interpreti hráli bez kukly, když mikroport se pod kuklu přeci vejde?

Příznáme se, že tuto verzi jsme nikdy nezkoušeli a s ohledem na kvalitu zvuku zkoušet odmítáme.

Rozhovor s porotou.

V dubnu jsme hráli v Praze. Historické loutkové divadlo Říše loutek je sice kvalitně technicky vybavené, ale pro nás byl jevištní prostor přece jen miniaturní. Loutky se tam vešly, ale loutkoherci si vyzkoušeli hraní v nevídaných polohách skrěnců a Karolínka, herečka na forbině, statečně zvládla neznámý prostor.

Rozměry jeviště jsme zdokumentovali takto.

Na forbinu se Kája vešla celá i s hlavou.... A hrála moc hezky.

Květen se též vydařil. Divadelní festival pod širým nebem podpořilo krásné počasí a 600 diváků. Půvabné okolí, zapálení herci a uznalí diváci – co si přát víc! Na Pojizerské hry do nedaleké Dobrovice se Jitřenka tentokrát na žádost pořadatelů vypravila dvakrát: s pohádkou „Vodník a duše“ a s inscenací „Kocouří příběhy“. Obě představení zaujala i ty nejmenší děti, a tak se nám dobře hrálo.

Pochválil nás i náš režisér a po představení byly zmrzlinové poháry – MŇAM.

V Dobrovinci mají krásné divadlo, velké jeviště a obětavé divadelníky.

Foto před divadlem v Dobrovinci.

Dům dětí a mládeže »Na Výstavišti« Mladá Boleslav

Přírodní amfiteátr u hradu Valečov

7. 5. 2011
od 14 hodin

Divadelní inventura aneb Jak voní divadlo

Program:
14.00 Zahájení turistické sezony
14.30 **Princezna na hrášku**
- pohádka H. CH. Andersena, hraje divadelní soubor ZUŠ Mnichovo Hradiště, Teplice
15.30 **O pokažené válce**
- pohádka A. Mikulky, hraje loutkářský soubor DDM Na Výstavišti Mladá Boleslav, Jitřenka
16.30 **Tři sestry a jeden prsten**
- filmáren' - pohádka J. Wericha, hraje divadelní soubor Ty-já-m/ROBESO
17.00 Ukončení programu

Rodinné vstupné: 150 Kč (2 dospělí + 2-3 děti)
Vstupné: 50 Kč
Doplňkový program: Rodinné vstupné: 150 Kč (2 dospělí + 2-3 děti)
Třásliččí stezka kolem hradu, hudební doprovod COUNTRY STOCK, výjimečné lektury s pingponky, občerstvení zajištěno.

Akce vznikla za finančního příspěvku statutárního města Mladá Boleslav ve spolupráci s obcí Boseň.

Info: DDM Mladá Boleslav, Alena Holkové, tel. 326 728 436; alena.holkova@ddm-mb.cz
www.ddm-mb.cz

62. Pojizerské hry

Pamětní list
pro

Divadelní soubor Jitřenka Mladá Boleslav

Město Dobruška Vám děkuje za předvedení divadelní hry

Helena Beránková: Vodník a duše

RNDr. Jana Bláhová starostka města

V Dobrušce dneš 13. května 2011

Představení „Vodník a duše“. Vodníci z MŠ v Debři nás mile překvapili.

Závěr divadelní sezóny patřil jako každoročně rodičům.

Kašpárci uvedli předpremiéru své první inscenace Jindřicha Halíka „Strašidlo Bum Bác“. Jitřenka přidala trochu divadelní recese.

Nominace na Výroční ceny byly rozděleny.

Poslední opona spadla 17. června.

Poslední opona sezóny
2010/2011
aneb
VČERA DNES & ZÍTRA

*Přijďte se pobavit do společnosti loutkářských souborů
KAŠPÁREK a JITŘENKA 17. června 2011 v 17 hodin.*

Výroční ceny
divadelní sezóny 2010-2011
Standa a Kašpárátko

Za tvořivý přístup ke všem svěřeným úkolům
jsou na výroční cenu nominováni:

Michal Bělka
Tereza Preislerová
Pavel Rezáč
Karolína Kejšperová
Anna Kulíková
Anna Lhořanová
Eva Holková
Simona Suchá
Bogdan Kubkin
Alžběta Motllová

Ceny budou uděleny v prosinci 2011

Upřímné setkání ve studiu ČT s vynikajícím interpretem oblíbeného plyšáka JŮ – Jiřím Lábusem.

Prázdniny utekly jako voda a nová sezóna začala vsutku v rychlém tempu. Ještě nikdy jsme si netroufli zařadit představení na začátek září. Dny volna dělají s paměti krkolonné divy – nejen u herců! Trvá vždy nejméně měsíc, než se zase vše uvede do správných kolejí. Tentokrát jsme však museli udělat výjimku neboť přišlo pozvání k účasti na festivalu „Jičín – město pohádky“. Pro Jitřenku to byla výzva, která se neodmítá.

O podzimních prázdninách se některým členům souborů Jitřenka a Kašpárek naslytla příležitost k návštěvě České televize. Měli jedinečnou možnost zúčastnit se natáčení silvestrovského dílu Studia Kamarád a sledovat svého režiséra, loutkoherce Jaroslava Vidláře při herecké tvorbě. Vyzkoušeli si také, jak obtížně se hraje s velkými loutkami Jů a Hele, a neodolali možnosti ověřit si své loutkoherecké dovednosti s loutkou rošťáka Muřa.

Tento zajímavý výlet získali jako odměnu za vítězství v celotáborové hře na každoročním letním odborném soustředění.

Schovávačka v televizní dekoraci Studia Kamarád. Jak nám to slušelo!

Vodí se kůň, s loutkou se hraje

Více než třicetiletý soubor žáků základních a studentů středních škol ve věku od šesti let po plnoletost funguje v Domě dětí a mládeže v Mladé Boleslavi. Říkají o sobě, že hrají pro radost, a od svých vrstevníků se liší tím, že dokážou žít divadlem a pro divadlo. Hrají černé a lumeniscenční divadlo, což je v amatérských podmínkách zcela ojedinělé. Řemeslo je učí Jaroslav Vidlař, hlasovou a pohybovou výchovu Hana Vidlařová a Alena Holíková. V jednom školním roce odehrají zhruba čtyřicet představení.

LD Jitřenka, Mladá Boleslav / Pyramus a Thisbé

Kolik let vám je?

Jakub Růžička: Sedmnáct.
Jirka Kofránek: Mně je dvanáct.
Alena Hoblíková: Ale máme i mladší, některým je osm.
Hana Vidlařová: Když jsme před jedenácti lety začínali, byli mezi námi i sedmiletí. Vlastně máme dva soubory. Pro začátečníky je soubor Kašpárek, což je taková lůžka pro soubor Jitřenka. Kdo vydrží náročnou zkoušku v Kašpárkovi, postoupí do Jitřenky.

A jak jste se dostali k černému divadlu?

Hana Vidlařová: Můj manžel Jaroslav, který pochází z Olomouce a jeho rodiče stáli u zrodu Kašpárkovy říše, působí v České televizi, kde se zabývá černým divadlem. S dětmi to zkoušel, těm se to zalíbilo a od té doby hrajeme černé divadlo.

Proč jsi přišla do souboru?

Petra Niklová: Díky kamarádce Aničce. Zkusila jsem to a hraju už desátým rokem.

Jak získáváte nové členy?

Hana Vidlařová: Byla doba, kdy jsme dělali konkurz, což bylo úsměvné, protože k přijetí byl každý, kdo dokázal říct básničku. Každopádně je velmi těžké poznat, jaká chuť a píle se u sedmiletých dětí ukáže. V současnosti máme třicet dva členů od šesti do osmnácti let, a to je nějaké práce vymyslet obsazení, aby každý měl svoji roli.

Jak vypadá vaše zkouška?

Kateřina Roscová: Všichni se sejdeme, připravíme scénu. Hanka nebo pan Vidlař nám řeknou, co dnes budeme zkoušet nebo řešit, a pak zkrátka zkoušíme. Dřív jsme dělali i různá cvičení, dnes se každý rozvíjí sam.

Co při zkouškách u dětí rozvíjíte?

Hana Vidlařová: Na začátku se musíme zaměřit na mluvu, protože děti dnes mluví velice špatně. Mluví rychle, drmolí, není jim rozumět. Zejména v souboru Kašpárek máme s kolegy mnoho práce, abychom je naučili správně vyslovovat, mluvit s akcentem. Snažíme se rozvíjet jejich fantazii, aby měly vlastní podíl na inscenaci. Samozřejmě představa režiséra je nějaká, ale jsme rádi, když, zejména ti v souboru Jitřenka, dokážou přijít s nějakým nápadem, se svým pojetím role. Také je potřeba říct, že pro nás je důležitý rozvoj spolupráce na jevišti, protože používáme rozdělenou interpretaci, takže najít souhru je velice náročné.

Jestli jsem si dobře všiml, s loutkou hraje více loutkovodičů, pardon, loutkoherců?

Hana Vidlařová: Ano, loutkoherců, protože jak říká můj muž: „Vodí

se kůň, ale s loutkou se hraje.“ To je u černého divadla právě to složité, jelikož některé loutky potřebují dva, tři, případně čtyři herce, kteří je uvedou v život a nasmějí se na jevišti plést jeden druhému. Navíc chodí všichni v černém a s koulou na hlavě, výhled je tedy omezený. Pokud jste viděl naše představení Kocouří příběhy, tak jste si mohl spočítat, kolik herců se nakonec děkovalo. Při zkouškách se občas ozve nějaké silnější slovo, ale většinou jde všechno s úsměvem.

Jak dlouho zkoušíte novou inscenaci?

Michal Bělka: Většinou v září začneme něco zkoušet a v lednu nám paní vedoucí naplánuje premiéru, potom máme co dělat, abychom vše stihli vyplouvat do března, kdy začínají festivaly. Kočičí inscenace je složena ze dvou dílů, první jsme zkoušeli od září do ledna a druhý v další sezoně opět od září do ledna.

Stihnete i jiné zájmové kroužky kromě dramatického?

Eva Hůlková: Já ne. Dřív jsem chodila, ale kvůli škole jsem si nechala pouze jeden, tenhle dramatický. Luboš Salaquarda: Já dělám ještě stolní tenis.
Simona Suchá: Jsem na gymnáziu, škola je pro mě časově náročná, dramatik taky, takže nic jiného už nestihnu.
Hana Vidlařová: Některá děvčata chodí zpívat a hrají na hudební nástroje, ale jak říká Simona, zkoušení je náročné, a když je před premiérou, míváme víkendové zkoušky a pravidelně v létě dvanáctidenní soustředění, na podzim víkendové. Když k tomu přidám zájezdy, mají toho děcka opravdu hodně.

Účastníte se nějakých soutěží a festivalů?

Hana Vidlařová: Pravidelně jsme na přehlídce SAL v Praze. Jednou za dva roky jezdíme do Olomouce, jednou za dva roky nás zvou do Újpece, do Benátek nad Jizerou, do Přerova, a když se dobře dopadne, tak postoupíme i na Loutkářskou Chrudim; jezdíme také do zahraničí.

Máte svoji stálovou scénu?

Hana Vidlařová: Ano, máme, provozuje jí dům dětí a mládeže (DDM) a má kapacitu osmdesát míst.

Takže vás financuje dům dětí?

Hana Vidlařová: To se úplně říct nedá. Zájemci v domě dětí máme výborné, ale přesto musíme hledat sponzory, psát žádosti o granty na krajský úřad nebo na město Mladá Boleslav; něco si vyděláme účinkováním.

Kolik máte inscenací?

Anna Lhoťanová: Kromě Kocourů hrajeme Sněhurku a sedm permoníků, U nás v Kocourkově, O pokazené válce, Vodník a duše; většinou pohádky pro mateřské školy.
Alena Holíková: Celkem máme na repertoáru devět inscenací.

A s jakými ohlasy se u diváků setkáváte?

Alena Holíková: Po včerejším účinkování v Olomouci nám mnoho diváků řeklo, že se jim líbí, jak je na dětech vidět opravdová radost z hraní, baví se u toho a jejich energie se přenáší i na diváky.
Hana Vidlařová: Ale režisér je na herce při zkouškách velmi přísný. To byste měl slyšet jejich vzdechy, když zastavuje zkoušku a říká: „Je to výborný, děcka, úžasný, ale ...“ U nás platí heslo: „Těžko na cvičišti, lehkou

na bojišti.“ Když se pak představení zahraje s lehkostí, mají lidé pocit, že to vlastně vůbec nic není. U loutkového divadla je to vlastně stejně jako u tance nebo baletu.

Co vám dělá radost?

Hana Vidlařová: Když pozoruju vývoj našeho souboru. Například postaví scénu pro černé divadlo není vůbec jednoduché. Zpočátku jsme museli stavět všechno sami, protože děcka nic neunesla a hlavně to ani neuměla, dnes si celou scénu postaví, navštíví i nazvučí a při zkouškách i soustředěním ti zkušený vychovávající méně zkušené, což nám s Alenkou usnadňuje práci.
A pak mám velkou radost z toho, že se nám podařilo vytvořit ze souboru partu mladých lidí, kteří se vzájemně respektují. Respekt i úcta k práci toho druhého se jim budou hodit i mimo divadelní svět.

A největší úspěchy Jitřenky?

Hana Vidlařová: Moc si považujeme, když postoupíme na Loutkářskou Chrudim, a já osobně si vážím ceny za evropskou spolupráci. Společně s německými kolegy jsme vytvořili a nazkoušeli nonverbální program, za který nám bylo uděleno zmíněné ocenění. Tento program stále využíváme na zahraničních zájezdech. Ale úplně nejvíc si cením toho, že jsme skvělá parta, že jsou všichni spolehliví, pracovití a nemají nikdy žádné výmluvy.
Alena Holíková: My jsme na děčka až mateřsky pyšní, ale zrovna tak pyšní.

Jak byste pozvali diváky na své představení?

Anna Lhoťanová: Uvidíte, co jste ještě neviděli a už nikdy nevidíte!

MICHAL DRŤINA

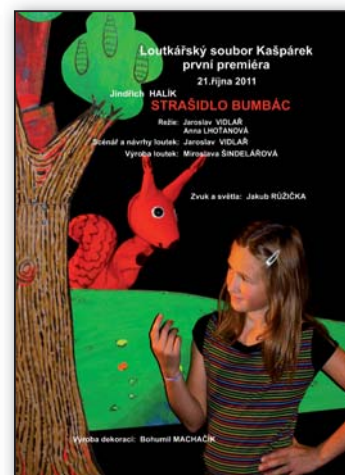

Soubor Jitřenka uvedl na festivalu Čechova Olomouc inscenaci s písničkami „Kocouří příběhy“.

V závěru roku jsme ještě stihli dvě premiéry. Premiéra „Skákavé princezny“ přilákala 115 diváků.

Obnovou premiéru si doslova vyškemrali někteří členové souboru. Blížil se čas jejich odchodu ze souboru a toužili po zopakování inscenace, ve které hráli v podstatně mladším věku.

Soubor Kašpárek prožíval též významné období. Nejmladší členové naší divadelní rodiny konečně poznali, že divadlo je vážná práce. Ocenili jsme, že je toto poznání neodradilo a nikdo soubor neopustil. Jejich první opravdová premiéra nás všechny překvapila a potěšila.

Soubor Jitřenka – herci se děkují divákům po premiéře pohádky „Skákavá princezna“.

Prožili jsme společně další rok bohatý na divadelní zážitky, na které jsme vzpomínali společně s rodiči, a cítili jsme se všichni obohaceni.

Zveme Vás
na předvánoční setkání
rodičů a příznivců divadelních souborů
Kaspárek a Jitřenka

NA FORBÍNĚ

Stanete se přímými účastníky živého vysílání
nově vzniklé televizní stanice JK 1

Pavilon Čtvrtek 15. prosince 2011 17.00 hodin

Rodinné vstupné: cukroví nebo jemu podobné dobroty

2012

Devatenáct dětí a studentů ze souboru Jitřenka předvedlo výbornou celoroční uměleckou činnost korunovanou úspěchy na prestižních loutkářských festivalech. Mladí sklízeli ovoce své mnohaleté přípravy a doslova si to užívali.

Někteří docházeli na zkoušky Kašpárka a byli tak nápomocni při výchově našeho hereckého potěru. A Kašpárci se opravdu činili, aby se svým starším kamarádům vyrovnali. Sedm dětí bylo obsazováno do inscenací obou souborů, čtyři pokračovaly pouze v Kašpárku a k tomu začínalo šest nováčků. Při zkouškách jsme se soustředili na tvořivou práci, ale užili si i legrace. Někdy bylo sice „zataženo“, dokonce se i schylovalo k „bouřce“, vždy se nám však podařilo napjatou situaci zvládnout a posléze si vychutnat neopakovatelnou atmosféru při potlesku diváků.

Náš „rejža“ má na zkouškách opravdu plné ruce práce.

...nasad' komorní A.

Naši diváci...

...a naše společné foto.

Na postupové loutkářské přehlídce jsme se sice opět tísnilo na malém jevišti v Kobyliších, ale dařilo se. Při rozhovoru se členy souboru porota ocenila celkovou loutkohereckou souhrnu a kvalitou jevištní mluvy.

Pavel Řezáč obdržel Čestné uznání za ztvárnění role krále v inscenaci Pavla Poláka „Skákavá princezna“. Stejné ocenění bylo uděleno vedoucím souboru za přínosnou uměleckou práci s dětmi.

Předseda poroty Mgr. Jan Klos předává ocenění Pavlu Řezáčovi.

Za mimořádný úspěch považujeme i pozvání k prezentaci souboru v programu České televize „Planeta Yó“.

Porada před natáčením.

Ve virtuálním studiu České televize.

K úspěchům souborů přispěl každý člen, každá role byla důležitá, stejně jako je důležitá výborná spolupráce rodičů dětí. Program zkoušek a představení je náročný pro obě kategorie a vyžaduje velkou míru vnitřní kázně, pochopení a zodpovědnosti za společné dílo.

Uznání patří všem rodinám, které přizpůsobily svůj soukromý program režimu loutkářských souborů, a všem dětem a mladým lidem, kteří v nich tvoří.

Oslava po premiéře *Tři sněhuláci*.

Prázdninové odborné soustředění pomohlo zejména nejmladším členům ze souboru Káspárek k získání jistoty a uvolněného hereckého projevu.

Díky této letní přípravě jsme mohli už v listopadu pozvat diváky na premiéru nové pohádky.

Premiéru shlédlo 118 diváků.

Nastávající maturanti se v pohodě prezentovali svým posledním představením a nad torzem souboru vyvstala otázka:

Jak to bude dál????

Snažili jsme se k této situaci přistoupit s nadhledem a s trochou humoru..., a tak jsme rodičům předvedli, jak se ti nejmladší pokouší zahrát pohádku o drakovi.

Závěr roku byl spojen s ještě jednou významnou událostí. Velký počet studentů se chystal, vzhledem k blížícím se maturitám, ukončit činnost v souboru Jitřenka.

Když najednou odejde osm zkušných členů, je to vždy pro soubor velký otazník.

Dvě foto z představení Šnofonius a Mordulina.

**Zveme Vás k vánočnímu setkání
NA FORBĚ**

Tradiční setkání členů a příznivců
loutkářských souborů Kašpárek a Jitřenka.

Zavzpomínáme společně na léto
a nahlédneme do kuchyně Kašpárků.

Vstupné: troška dobrého cukru

Těšíme se na Vás ve čtvrtek 13. prosince v 17 hodin.

Páteční podvečer měli diváci jedinečnou možnost zhlédnout derniéru inscenace Šnofonius a Mordulina aneb Kam vede tvrdošijnost lživé fraucimory od autora Aloise Gallata v režii Jaroslava Vidlaře. Tuto veršovanou burlesku hrál v černodivadelním provedení loutkářský soubor DDM Jitřenka čtyři roky. Životní velikost loutek od výtvarníka Josefa Piknera a Miroslavy Šindelářové umožnila hrani této hry na jevištích velkých divadel. Při příležitosti oslav desátého výročí vzniku loutkářských souborů DDM v lednu 2009 ocenili náročnost hry i diváci v Městském divadle v Mladé Boleslavi. Na Festivalu Středočeských amatérských loutkářů v Praze porota ohodnotila inscenaci hlavní cenou.

Členové loutkářského souboru DDM Jitřenka se poslední představení rozhodli náležitě užít a během představení improvizovaně měnili text i rekvizity. Bohaté herecké zkušenosti mladých herců, díky kterým dokázali členové souboru hbitě reagovat na nezvyklé nářky svých kolegů, udržely představení na vynikající úrovni. Publikum živě reagovalo a výsledkem bylo jedno z nejlepších představení, při kterém se všichni báječně bavili.

Rádi se k tomuto náročnému představení vrátíme, bohužel musíme počkat, až nám po odchodu letošních maturujících členů souboru dorostou mladí elévové nejen herecky, ale také fyzicky do velikosti loutek.

(aktualita z webu)

2013

Tento rok se příliš nelišil od předchozích. Časové úseky mezi daty premiér a festivalů byly vyplněny řádnými i mimořádnými zkouškami a představeními.

Dopolední představení pro školy jsou převážnou většinou členů vítána, představují volný den bez školních povinností, leč v některých případech zaplacený vypracováním mimořádného úkolu. Děti to zvládají, rodiče akceptují a vyučujícím se občas absence nelíbí. Jsou to však případy výjimečné. Většina kantorů svým žákům fandí.

Na otázku položenou v prosinci minulého roku odpověděly děti velkým úsilím, a tak se dařilo odstraňovat jeden otazník za druhým.

MALÍ DIVADELNÍCI ZÍSKALI OCENĚNÍ

UPLYNULÝ týden a víkend měli mladí loutkáři z místního souboru pod Domem dětí a mládeže Jitřenka a Kašpárek pěkně perný, ale poprali se se vším s velkou ctí. Zúčastnili se totiž 38. festivalu pražských a středočeských loutkářů. Soubor Jitřenka se festivalovému publiku a odborné porotě představil v černodivadelním provedení klasické pohádky H. Ch. Andersena – Hrášková komedie. Brlantní výkon mladých loutkoherců byl po zásluze odměněn hned dvěma individuálními cenami. Za roli královny je obdržely Anna Lhoťanová a Jeni Němcová. Za hlasový projev v roli Hůdď si čestné uznání odvezla také Tereza Preislerová. Neméně úspěšně si vedli i členové souboru Kašpárek. Za inscenaci Tři sněhuláci získali nejen hlavní cenu festivalu, ale navíc i doporučení na celostátní loutkářskou přehlídku do Chrudimi. Úspěšnou tou ocenení završila čestná uznání za roli sněhuláka. Marie Zavadilová a Denisa Klacková byly oceněny za hru s loutkou, Martin Kejšper za hlasový projev. Úspěch obou loutkářských souborů je o to cennější, že na pražský festival odjžděly bezprostředně po vyčerpávajícím třídenním maratonu Festivalu pana Pipa, který pořádá Dům dětí a mládeže Na Výstavišti od 20. do 22. března. Gratulujeme!

Foto: Archiv DDM

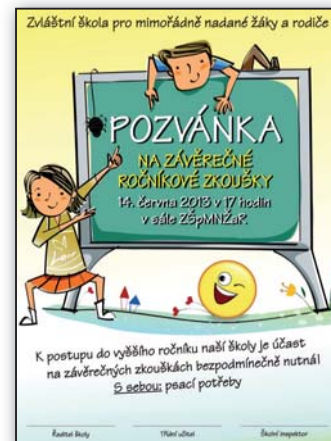

Oba soubory připravily působivé vystoupení v Masopustním průvodu a obohatily tak oslavy 60. výročí založení DDM a v následujících měsících za sebou zanechávaly příznivý dojem a mnohdy i obdiv u diváků, lektorů i renomovaných kritiků.

Úrodu diplomů jsme jak se patří oslavili, ale před námi byly ještě další festivaly, představení a za dveřmi již podupávaly letní prázdniny.

Kašpárek v Dobrovici.

LOUTKÁŘSKÉ SOUBORY KAŠPÁREK A JITŘENKA SE LOUČILY S DIVADELNÍ SEZONOU

Velice originálním a vtipným způsobem zakončily letošní divadelní sezonu loutkářské soubory Kašpárek a Jitřenka. V pátek v podvečer se totiž představily divákům, z valné většiny rodičům a příznivcům členů obou souborů, v rolích absolventů Zvláštní školy pro mimořádně nadané žáky a rodiče. V příjemné a uvolněné atmosféře se skvěle bavili nejenom všichni návštěvníci, ale i samotní herci, kteří znovu prokázali, že jsou již ostrílenými hereckými matadory. Vývrcholením programu bylo předávání Zaoponiků, obdoby školního vysvědčení a nominací na Výroční ceny, které jsou udílány každoročně v prosinci. Příjemnou tečkou bylo i neočekávané vystoupení nejstarších a končících členů souboru Jitřenka, kteří svým vedoucím poděkovali a na rozloučenou jim předali ilustrační foto ze svých nejoblíbenějších rolí.

V uplynulé divadelní sezoně zahrály oba soubory celkem 29 představení pro 1 787 diváků a zúčastnily se šesti divadelních festivalů, ze kterých si přivezly významná ocenění. Svou tvorbu předvedly i v programu České televize.

Oba loutkářské soubory však nebudou zahálet ani během prázdnin. Přesně za měsíc totiž vyjedou na pravidelné letní soustředění, které se uskuteční v romantickém prostředí táborové základny ve Lhotce u Terešova.

(Aktualita z webu DDM)

Hned po prázdninách nás čekalo nemilé překvapení. Svůj odchod ze souboru ohlásila jedna z hlavních představitelk stěžejní role v pohádce Hrášková komedie. Byli jsme připraveni na odchod posledních vysokoškoláků, kteří s námi vydrželi i přes období maturit a přijímacích zkoušek, ale třetí osoba z obsazení, to už bylo trochu dost. Představení již bylo zařazeno do programu festivalu Čechova Olomouc a na celou rošádu a na nové nastudování role s poměrně náročnými pěveckými party zbývaly čtyři zkoušky.

Kromě toho se veřejnost těšila na obnovenou premiéru pohádky „Sněhurka a sedm permoniků“.

Klobouk dolů, děti to zvládly. To jsou momenty, kdy cítím tu úžasnou celistvost souboru a kdy obdivuji vůli všech obětovat celý víkend a mnoho hodin dřít na jevišti.

Čechova Olomouc – spokojení herci odchází ze Slovanského domu.

Přípitek při premiéře Sněhurky.

Ani soubor Kašpárek nebyl v lehké situaci. Do konce školního roku působily některé děti v obou souborech, a tak nám pomohly přečkat období herecké krize. Činnost ve dvou souborech se však těžko slučuje se školní docházkou, protože kromě zkoušek se pro ně zdvojnásobilo i penzum dopoledních představení, a tak jsme rozuměli jejich volbě, hrát pouze v Jitence.

Od září jsme se mohli v Kašpárku opřít tedy o pět dětí, které již měly zkušenosti s divadelní tvorbou, zbývajících deset členů nemělo zkušenosti žádné nebo pouze minimální. Pro úplné nováčky musel být tento podzim dost šokující. Vždyť jim se splnil sen, hráli divadlo... ale my vedoucí jsme byli stále nespokojeni.

Nesmím zapomenout na jeden příjemný fakt, a to, že se tím vedoucích rozrostl. Své loutkářské zkušenosti teď předává dětem i bývalá členka Jitěnky Anna Lhoťanová.

Pedagogické vlohy měla Áňa už jako členka Jitřenky.

Foto ze zkoušky – „Čtyři pohádky o jednom drakovi“.

Situace se uklidnila až v prosinci. Povedlo se! Předvánoční představení „Čtyři pohádky o jednom drakovi“ se divákům líbilo natolik, že se do konce roku hrálo ještě čtyřikrát.

A tak jsme mohli v klidu pozvat rodiče na tradiční vánoční setkání a rozdat výroční ceny.

2014

V prosinci Kašpárci vyčerпали svůj repertoár, a tak se hned po vánočních prázdninách pustili do zkoušení nové pohádky.

Představení pro školy, festivaly a zájezdy zůstaly až do května pouze na Jitence. Nabídka byla celkem pestrá: Tři sněhuláci (tuto inscenaci si přestupující Kašpárci přinesli do Jitřenky jako věno), Vodník a duše, Sněhurka – celkem 14 představení. Do tohoto výčtu spadá i úspěšná reprezentace na čtyřech festivalech.

Divadelní sezónu ukončily oba soubory uvedením novinek. Kašpárci premiérou incenace s písničkami „Povídám, povídám pohádku“ a Jitřenka předpremiérou frašky „Kdo jinému jámu kopá.“

Vážená paní Vidlařová,

chtěl jsem Vám moc poděkovat za velmi milé zakončení předprázdninové sezony divadla. Moc se nám páteční podvečer v divadle líbil a moje žena smutně litovala, že musela být pracovně mimo a nemohla si to užít s námi.

Chtěl bych se Vám přiznat k jedné věci. Když před dvěma lety Vojta přišel s nápadem, že začne chodit na černé divadlo, tak jsem poněkud znejistěl. Vzal to velmi vážně, konečně jako všechno co v životě dělá a byl nadšený, ač já nemohl až tak úplně pochopit proč. Seděl ve tmě uvnitř pavilonu a jen pozoroval jak ostatní hrají, zatímco venku bylo pěkně a já bych ho byl býval raději viděl někde venku na čerstvém vzduchu. Přiznávám se, že jsem byl hodně nejistý, jestli to čekání a „sezení“ má nějaký smysl, a zda jen neztrácí čas. Měl jsem tehdy pocit, že to je záležitost spíš pro děvčata a hodně malé děti. O to víc jsem pak byl překvapen, když jsem přišel na první představení a viděl nadšené nejen děti jeho věku ale i skorodospěláky. Snažil jsem se sdílet Vojtovo nadšení z první role. Vodil sněhovou kouli a teploměr a já měl hodně práce sám se sebou, abych to přijal jako úspěch, na který Vojta čekal celý podzim.

A pak přišla vánoční besídka černého divadla. Spadla mi brada úžasem, divadelní představení, vyhlásování a předávání cen, ta atmosféra která při tom panovala, jak pěkně a propracovaně bylo vše pro děti i nás dopřel připravené a vymyšlené, ty nadšené dětské tváře a stejně tak i tváře Vás, dospělých, kteří věnujete našim dětem to nejcennější co máte, tedy svůj čas. Byl jsem zcela unešen dokonalým a vtipným filmem o letním táboře, prostě vším... a to jsem ještě netušil, že to vše je teprve začátek. Nápady, profesionální přístup Vás dospělých a odpovědný přístup malých herců, kterým do života nenásilnou a ušlechtilou formou vstěpujete, jak je důležité být zapálený, svědomitý a spolehlivý, jak je důležité, aby každé kolečko v systému fungovalo, že v životě stejně jako na divadle není malých rolí a že opravdu na každém záleží, jinak že se práce nedaří a spousta a spousta dalšího.

Hlavou se mi teď honí představení která jsem viděl, déšť na letní scéně na Valečově a všude ta spousta nadšených dětských očí, Vaše profesionální výkony. A co, a vlastně koho hlavně vidím každý den, je Vojta, který se díky Vám úžasně otrkal, netrpí ostychem a nedělá mu problémy mluvit, komunikovat a veřejně vystupovat. Teď v sobotu hrál na jarmarku na basu v souboru lidové muziky ze ZUŠ Pastelka. Střídal se tam i v uvádění písniček se stejně starým klukem a oba byli uvolnění, bez stopy trémy. I tohle je odraz Vaší práce.

Chtěl jsem Vám za tohle všechno moc a moc poděkovat a taky se omluvit, za svoji nevědomost, za to, že jsem neměl vůbec ani tu nejmenší potuchu co Vaše práce obnáší a jak je ve skutečnosti ohromně všestranná, krásná a oduševnělá a pro děti ve všech směrech přínosná. Škoda, že se nevyhlašují nominace za získání dětských srdcí a srdcí rodičů. Nepochybuji o tom, že byste ji s přehledem proměnili pokaždě...

Ještě jednou Vám moc děkuji a přeji Vám všem hodně úspěchů a radosti nejen při práci s našimi dětmi.

Martin Suk

Po letních prázdninách se situace otočila. Představení na začátku nové divadelní sezóny a vystoupení na festivalu Raškovy Louny museli zvládnout Kašpárčí.

Děti si za své výkony v inscenaci „Povídám, povídám pohádku“ vyslechly od lektorky moc hezké hodnocení. Jitřence tak vznikl prostor pro intenzivní zkoušky představení k 15. výročí souborů.

Kašpárčí v Lounech.

PŘEHLED INSCENACÍ UVÁDĚNÝCH V LETECH 2010–2014

DS Jitřenka

KABARET

Autor + režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace: Miroslava Šindelářová

Technická spolupráce: Jaroslav Hromátka

Premiéra: 9. 11. 2002

Dosud uvedeno 58 repríz

DS Jitřenka

PYRAMUS A THISBÉ

Autor: Dr. Josef Šebek

Režie: Jaroslav Vidlař

Loutky: Alice Krásná

Premiéra: 14. 12. 2002

Dosud uvedeno 36 repríz

DS Jitřenka

SKÁKAVÁ PRINCEZNA

Autor: Ladislav Dvorský

Režie: Jaroslav Vidlař

Premiéra: 31. 5. 2003

Derniéra červenec 2006

Do roku 2006 uvedeno 17 repríz

Obnovená premiéra: 9. 12. 2011

Od roku 2011 uvedeno 8 repríz

DS Jitřenka, DS Kašpárek

ČTYŘI POHÁDKY O JEDNOM DRAKVI

Autorka: Milada Mašatová

Premiéra: 1. 6. 2004

Do roku 2009 uvedeno 22 repríz.

Obnovená premiéra: 8. 12. 2013

Režie: Jaroslav Vidlař, Anna Lhoťanová

Dosud uvedeno 18 repríz

DS Jitřenka

O POKAŽENÉ VÁLCE

Autor: Alois Mikulka

Režie: Jaroslav Vidlař

Loutky: Miroslava Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Premiéra: 15. 6. 2006

Derniéra: 23. 2. 2012

Uvedeno 23 repríz

DS Jitřenka

U NÁS V KOCOURKOVĚ

Autor: Vojtěch Cinybulk

Úprava textu a režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy a realizace masek

a loutek: Josef Pikner

Hudba: Jiří Václav

Premiéra: 3. 3. 2007

Derniéra: 21. 1. 2011

Uvedeno 25 repríz

DS Jitřenka

SNĚHURKA A SEDM PERMONÍKŮ

Autor: Pavel Polák

Režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarná realizace: Miroslava

Šindelářová

Hudba: Josef Václav

Premiéra: 1. 2. 2008

Do roku 2010 uvedeno 14 repríz

Derniéra: 28. 4. 2011

Obnovená premiéra: 18. 10. 2013

Dosud uvedeno 15 repríz

DS Kašpárek, DS Jitřenka

VODNÍK A DUŠE

Autorka: Helena Beránková

Režie: Jaroslav Vidlař

Loutky: Josef Pikner, Miroslava

Šindelářová

Premiéra: 26. 3. 2008

Dosud uvedeno 23 repríz

DS Jitřenka

ŠNOFONIUS A MORDULÍNA

Autor: Alois Gallat

Úprava textu a režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy loutek: Josef Pikner

Realizace kostýmů: Miroslava

Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Technická spolupráce: Jaroslav Hromátka

Premiéra: 17. 1. 2009

Derniéra: 7. 12. 2012

Uvedeno 17 repríz

DS Kašpárek

KOHOUT A LIŠKA

Úprava textu a režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava

Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Technická spolupráce: Jaroslav Hromátka

Premiéra: 5. 2. 2010

Derniéra: 20. 4. 2011

Uvedeno 14 představení

DS Jitřenka

KOCOURÍ PŘÍBĚHY

Autor: Jaroslav Vidlař

Režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava Šindelářová

Technická spolupráce: Jaroslav

Hromátka

Hudba: Jiří Václav

I. část MouREK a MaCEK Premiéra

29. 4. 2010

II. část Kotě Premiéra 18. 3. 2011

Derniéra: 25. 11. 2011

Uvedeno 13 představení

DS Kašpárek

STRAŠIDLO BUMBÁČ

Autor: Jindřich Halík

Režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Technická spolupráce: Jaroslav Hromátka

Premiéra: 21. 10. 2011

Derniéra: 27.10.2012

Uvedeno 16 představení

DS Kašpárek, DS Jitřenka

TŘI SNĚHULÁČI

Autor: Milan Pavlík

Režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava Šindelářová

Dekorace: Anna Lhoťanová

Premiéra 23. 11. 2012

Dosud uvedeno 17 repríz

DS Jitřenka

HRÁŠKOVÁ KOMEDIE

Autor: Miroslav Slavík

Úprava textu a režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Technická spolupráce: Bohuslav Machačík

Premiéra: 22. 2. 2013

Dosud uvedeno 10 repríz

DS Kašpárek

POVÍDÁM, POVÍDÁM POHÁDKU

Autor: Jiří Davídek

Úprava textu a režie: Jaroslav Vidlař

Výtvarné návrhy: Jaroslav Vidlař

Realizace loutek: Miroslava Šindelářová

Hudba: Jiří Václav

Technická spolupráce: Vladimír Ramík

Premiéra: 23.5.2014

Dosud uvedeno 6 repríz

V prvních deseti letech existence, tedy do roku 2010, nastudovaly soubory Kašpárek a Jitřenka 16 inscenací a zahrály 212 představení pro cca 20 000 diváků.

V posledních pěti letech se tento počet rozšířil o 7 inscenací a 185 představení pro 12 257 diváků.

PAVILON
Dům dětí a mládeže »Na Vystavišti« Mladá Boleslav

Divadelní představení
Strašidlo Bumbáč **PREMIÉRA**

Pavilon DDM
21. 10. 2011
od 17.00 hod.

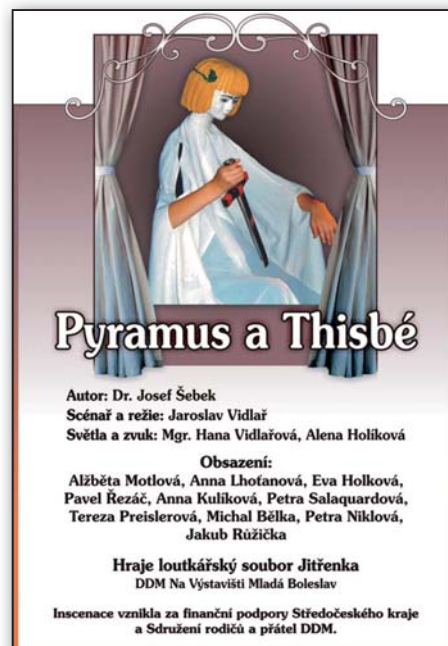
O pokažené válce

Premiéru pohádky Strašidlo Bumbáč, která vypráví o umíněné koze Róze, vám představí loutkářský soubor Kašpárek.

Jako bonus vám loutkářský soubor Jitřenka zahrraje inscenaci O pokažené válce. Pohádka o královně, která málem rozpoutala válku kvůli buršským oříškům.

Oba soubory hrají technikou černého divadla.
Vhodné pro diváky od 4 let.

Vstupné: 40 Kč
Pavilon DDM
Info: Alena Holíková, tel. 326 728 430; pavilon@ddm-mb.cz

Pyramus a Thisbé

Autor: Dr. Josef Šebek
Scénař a režie: Jaroslav Vidlař
Světla a zvuk: Mgr. Hana Vidlařová, Alena Holíková

Obsazení:
Alžběta Motlová, Anna Lhoťanová, Eva Holková,
Pavel Řezáč, Anna Kulíková, Petra Salaquardová,
Tereza Preislerová, Michal Bělka, Petra Niklová,
Jakub Růžička

Hraje loutkářský soubor Jitřenka
DDM Na Vystavišti Mladá Boleslav

Inscenace vznikla za finanční podpory Středočeského kraje
a Sdružení rodičů a přátel DDM.

Sněhurka
a sedm permoníků

Autor: Pavel Polák
Režie: Jaroslav Vidlař

Hraje loutkářský divadelní soubor Jitřenka.
DDM Mladá Boleslav

Obsazení:
Sněhurka: Alžběta Motlová
Permoníci: Tereza Preislerová, Jakub Růžička,
Petra Niklová, Dan Holík, Jiří Kofránek,
Karolína Faltová / Bohdan Kubkin,
Petra Salaquardová
Královna: Markéta Růžičková / Anna Kulíková
Sluha: Bohdan Kubkin
Princ: Luboš Salaquarda
Vypravěči: Michal Bělka, Anna Lhoťanová, Eva Holková
Zrcadlo: Petra Salaquardová
Efekty: Pavel Řezáč, Tereza Preislerová, Jakub Růžička

Inscenace vznikla za finanční podpory
Středočeského kraje a Sdružení rodičů a přátel DDM.

VÝROČNÍ CENY

- Udělování výročních cen se v našich souborech datuje od roku 2005.
- Výroční cena STANDA je odměnou pro ty, kteří dokáží nejen věrohodně ztvárnit své role, ale také se souborem skutečně souznít.
- Udělení ceny předchází nominace, které se vyhláší vždy na konci divadelní sezony. V závěru kalendářního roku jsou pak ceny, na slavnostním předvánočním setkání s rodiči, předány.
- Stejná kritéria jsou stanovena i pro získání ceny KAŠPÁRÁTKO. Již podle názvu lze odhadnout, že tato cena je určena pro členy souboru Kašpárek. Není udělována každoročně stejně jako diplom Mílový krok či Objev roku.
- Přehled výročních cen do roku 2009 je uveden v publikaci k 10. výročí loutkářských souborů DDM.

2009

Výroční cena STANDA byla udělena za herecké výkony v inscenaci Šnofonius a Mordulína a získali ji:

- Jakub Růžička za ztvárnění role Pimprle
- Michal Bělka a Anna Lhořanová za ztvárnění role krále Admeda
- Anna Kulíková a Markéta Růžičková za ztvárnění role královny Kalafunie
- Petra Niklová a Tereza Preislerová za ztvárnění role Mesistáfla
- Simona Suchá za interpretaci role Mesistáfla
- Pavel Řezáč a Karolína Faltová za ztvárnění role nápadníka Šnofonia
- Eva Holková a Petra Salaquardová za ztvárnění role princezny Mordulíny

2010

Výroční cenu STANDA získali:

- Daniel Holík – za ztvárnění role ševce v inscenaci U nás v Kocourkově
- Karolína Faltová za citlivé ztvárnění role Thisbé v inscenaci Pyramus a Thisbé
- Markéta Růžičková za roli královny v inscenaci Sněhurka a sedm permoníků

Luboš Salaquarda převzal ocenění „Mílový krok“

Cena Objev roku za hodnotné herecké výkony byla udělena:

- Alžbětě Motlové
- Bohdanu Kubkinovi
- Filipu Nikodémovi

2011

Výroční cenu STANDA získali:

- Anna Kulíková a Pavel Řezáč za ztvárnění role lišky v inscenaci Kocouří příběhy
- Anna Lhořanová a Kateřina Roscová za ztvárnění role kocoura Reka v inscenaci Kocouří příběhy
- Simona Suchá za výstižnou interpretaci role lišky v inscenaci Kocouří příběhy
- Alžběta Motlová ztvárnění titulní role v inscenaci Sněhurka a sedm permoníků
- Karolína Keijsperová za ztvárnění role holčičky v inscenaci Vodník a duše

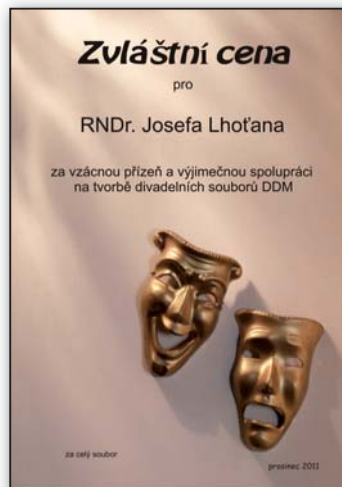
- Michal Bělka za výjimečnou uměleckou tvárnost a technickou zdatnost

Kašpárátko – získali:

- Anička Štrobachová, Majda Zavadilová, Jenifer Němcová, Kateřina Kavanová, Maruška Zavadilová, Kristýna Zástěrová

V souboru Jitřenka se začala profilovat skupinka mladých lidí, kteří se stále výrazněji uplatňovali nejen v oblasti herecké, ale zajímali se i o záležitosti technické. Při zájezdech se dokázali postarat o ozvučení a nasvícení scény, zorganizovat úsporný a promyšlený transport rekvizit, dekorací a loutek. Získali si uznání od vedoucích i svých vrstevníků a přirozenou autoritu u mladších dětí.

Z těchto důvodů jsme se rozhodli udělit Jakobovi Růžičkovi, Pavlu Řezáčovi a Anně Lhoťanové „Zvláštní cenu“ za vynalézavost, nápaditost a ochotu v umělecké i technické oblasti. Toto ocenění získal plným právem i jeden z rodičů.

2012

Výroční cenu STANDA získali:

Za role v inscenaci Skákavá princezna:

- Anna Lhoťanová a Petra Salaquardová za ztvárnění role ježibaby
- Pavel Řezáč a Kateřina Roscová za ztvárnění role krále
- Tereza Preislerová a Anna Kulíková za ztvárnění role princezny
- Jiří Kofránek za ztvárnění role Pimprle v inscenaci Šnofonius a Mordulina
- Petra Niklová za kvalitní a pohotové ztvárnění vedlejších rolí v inscenacích souboru Jitřenka

2013

Výroční cenu STANDA získali:

Za role v inscenaci Hrášková komedie:

- Adéla Fidrmucová za ztvárnění role Cáčory
- Simona Suchá a Luboš Salaquarda za ztvárnění role Treperendy
- Tereza Preislerová a Karolína Keijsperová za ztvárnění role Hůdě

Za role v inscenaci Tři sněhuláci:

- Martin Keijsper za hlasový projev v roli sněhuláka
- Jenifer Němcová za hlasový projev v roli sněhuláka
- Marie Zavadilová za ztvárnění role sněhuláka
- Anna Štrobachová a Kateřina Kavanová za ztvárnění role sněhuláka

2014

Výroční cenu STANDA získali:

- Marek Petr za roli Žána v inscenaci Sněhurka a sedm permoníků
- Marie Zavadilová za roli vypravěčky v inscenaci Sněhurka a sedm permoníků
- Tereza Preislerová za roli vypravěčky inscenaci Sněhurka a sedm permoníků
- Vojtěch Suk za roli vypravěče inscenaci Sněhurka a sedm permoníků
- Magdalena Zavadilová a Radek Štrobach za roli kůzlete v inscenaci Povídám, povídám pohádku

Kašpárátko získali:

- Jana Smetanová a Kristýna Zástěrová za roli lišky v inscenaci Povídám, povídám pohádku
- David Kozák za roli klauna v inscenaci Povídám, povídám pohádku

Převzetí ceny či diplomu je pro dítě jasný vzkaz o tom, co se mu povedlo. Co má zlepšovat, na čem ještě pracovat by se však měl dozvědět každý člen souboru. Ústní sdělení se nám moc neosvědčilo, neboť v umělcově hlavě se rojí tolik myšlenek (zajisté kreativních), a není tedy divu, když se v tomto roji ústně sdělená informace ztratí. A tak se v roce 2004 zrodil ZAOPONÍK.

Někdy se nestačíme divit, co vše dokážete za oponou provádět a před oponou předvést. A protože je divadlo pro nás všechny koníček a protože ho chceme dělat dobře, zrodil se nápad sdělit vám to, co diváci neví, netuší, ale co je dle našeho názoru důležité, abyste věděli vy.

Zaoponík

sezóny 2003 - 2004

Milá Kristýnko,

jsme rádi, že chodíš na zkoušku vždy připravená. Jsi šikovná a pracovitá. Pro soubor jsi posílou.

J & M & H

Zaoponík

Divadelní sezóna 2013 - 2014

Zámek divadelní sezóny byl pro oba soubory velmi komplikovaný a náročný. Soubor Jiřenka do ní vstupil bez devíti významných členů, kterým v pokračování zabránilo studium.

Ze souboru Kašpárek přešlo do Jiřenky 7 dětí u nichž je určitý předpoklad, že zvládnou nároky na herecké výkony. Přestože jsme se nevyhnutí nutností stáhnout z repertoáru některé inscenace, neboť nám zatím chybí interpreti mužských hlasů a noví členové nemohou hrát s loutkami, u kterých zatím nezvládají techniku práce, byl repertoár pestrý a bohatý.

Ani soubor Kašpárek nebyl v lehké situaci. Mohli jsme se opřít pouze o pět dětí, které již měly zkušenosti s divadelní tvorbou, zbývajících deset členů nemá zkušenosti žádné nebo pouze minimální.

Naše počáteční obavy, zda se podaří zachovat úroveň souborů se v tuto chvíli jeví zbytečné. Dramaturgický plán obou souborů se podařilo splnit, byt' to byl často oboustranný zápas.

Za výsledek však všem protagonistům patří uznání!

Kašpárek:
„Čtyři pohádky o jednom drakovi“ obnovená premiéra
„Povídám, povídám pohádku“ premiéra

Soubor zahrál celkem 8 představení pro 521 diváků.

Jiřenka:
„Sněhurka a sedm permoníků“ obnovená premiéra
„Hrášková komedie“ repríza
„Tři sněhučci“ repríza
„Vodník a duše“ repríza
„Kdo jiněmu jámu kopá“ předpremiéra

Soubor zahrál celkem 24 představení pro 1844 diváků

*Milá Jano.
Tato divadelní sezóna pro tebe byla jako houpačka. Velký podíl na tom mají tvé časté absence. Někdy bobtnal kvůli tomu přichází o herecké příležitosti. Pokud nás přesvědčíš, že se na tebe můžeme spolehnout, pak se jistě dočkáš dalších hezkých rolí, jako je tvoje líška v inscenaci Povídám, povídám pohádku.*

*Žana a Jaroslav Vidlářovi
a Alja Holkové*

PŘEHLÍDKY A FESTIVALY

Kořením amatérského herectví jsou festivaly a divadelní přehlídky, na které se soubory, pokud zaujmou diváky a pořadatele, pravidelně vrací.

FESTIVAL PANA PIPA MLADÁ BOLESLAV

- 25. 3. 2010 Kašpárek „Kohout a liška“
- 26. 3. 2010 Jitřenka „Rek a Cek“
- 25. 3. 2011 Jitřenka „Kocouří příběhy“
- 21. 3. 2012 Kašpárek „Strašidlo Bumbác“
- 23. 3. 2012 Jitřenka „Skákavá princezna“
- 22. 3. 2013 Kašpárek „Tři sněhuláci“
Jitřenka „Hrášková komedie“
- 20. 3. 2014 Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“
- 21. 3. 2014 Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

PRAŽSKÝ TAJTRLÍK PRAHA HOSTIVAŘ

- 27. 3. 2011 Jitřenka „Kocouří příběhy“

FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ DIVADLO K. HACKERA PRAHA

- 28. 3. 2010 Jitřenka „Rek a Cek“
Kašpárek „Kohout a liška“
- 1. 4. 2012 Jitřenka „Skákavá princezna“
- 23. 3. 2013 Jitřenka „Hrášková komedie“
- 24. 3. 2013 Kašpárek „Tři sněhuláci“ a „Strašidlo Bumbác“
- 22. 3. 2014 Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

SETKÁNÍ LOUTKOVÝCH DIVADEL BENÁTKY NAD JIZEROU

- 10. 4. 2010 Kašpárek „Vodník a duše“
- 9. 4. 2011 Jitřenka „Kocouří příběhy“
- 16. 3. 2013 Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

PŘEROV

- 16. 5. 2010 Jitřenka „U nás v Kocourkově“

POJIZERSKÉ HRY DOBROVICE

- 22. 5. 2010 Jitřenka „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

- 15. 5. 2011 Kašpárek „Vodník a duše“
- 4. 6. 2011 Jitřenka „Kocouří příběhy“
- 26. 5. 2012 Jitřenka „Šnofonius a Mordulina“
- 4. 5. 2013 Jitřenka „Hrášková komedie“
- 25. 5. 2013 Kašpárek „Tři sněhuláci“ a „Strašidlo Bumbác“
- 17. 5. 2014 Jitřenka „Sněhurka a sedm permoniků“

RAŠKOVY LOUNY

- 30. 10. 2010 Jitřenka „Pyramus a Thisbé“ a „Kabaret“
- 27. 10. 2012 Kašpárek „Tři sněhuláci“ a „Strašidlo Bumbác“
- 25. 10. 2014 Kašpárek „Povídám, povídám pohádku“

DIVADELNÍ INVENTURA VALEČOV

- 7. 5. 2011 Jitřenka „O pokažené válce“
- 11. 5. 2013 Jitřenka a Kašpárek „Čtyři pohádky o jednom drakovi“
Jitřenka „Pyramus a Thisbé“

JIČÍN MĚSTO POHÁDEK

- 9. 9. 2011 Jitřenka „Pyramus a Thisbé“ a „Kabaret“

ČECHOVA OLMOUC

- 12. 11. 2011 Jitřenka „Kocouří příběhy“ a „Pyramus a Thisbé“
- 9. 11. 2013 Jitřenka „Hrášková komedie“

BOLESLAVSKO HLEDÁ TALENT

- 11. 9. 2012 Kašpárek „Tři sněhuláci“
Jitřenka „Kabaret“

ŘEZNIČKOVA LIBÁŇ

- 1. 12. 2012 Jitřenka „Čtyři pohádky o jednom drakovi“

37. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ ¹⁰⁰Loutkář

Loutkářský soubor Jitřenka z Mladé Boleslavi se věnuje programově černému divadlu. Letos si vybral hru Ladislava Dvorského *Skákavá princezna*, decentně prokrácenou (režie J. Vidlař) a se zajímavým výtvarným efektem: herci v černém si k loutkám v téměř životní velikosti „přidalí“

vlastní okostýmované nohy. Představení mělo spád a dokonale souhru vodičů – až tři na jednu postavu. Proto také „velké“ obsazení, neboť vedoucí Hana Vidlařová má při výběru hry vždy na paměti, že musí obsadit pokud možno všechny děti v souboru. Vlasta Polednová

Posledními byla vystoupení dvou dětských souborů DDM z Mladé Boleslavi. Těch menších *Kašpárka*, s hříčkou *Kohout a liška*, v níž netradičně je liška kohoutem na hlavu poražená. Ty větší v Jitřence pod názvem *Cek a Rek* rozehráli rošťárny dvou kocourů. Obojí v černodivadelním provedení.

Postavení dětských souborů obecně je poněkud zvláštní. Zatím co u ostatních, ať amatérských, či profesionálních je objektem divák a cílem pro něj připravit podivnou, tady je tomu naopak. Objektem jsou děti - členové souborů, cílem je získat jejich zájem věst je k soustavné kulturní činnosti.

Technika černého divadla tady má své výhody. Je efektivní. Zaměstná víc dětí, jednotlivé figury většinou ovládá více loutkářů, kteří musejí soustředěně spolupracovat, hudební složka dodává tempo a rytmus, který je nezbytné dodržet. Jistým psychologickým kladem je i anonymita, vlastně neviditelnost herců, bránící ostychu, který jsme viděli u některých dětí ve Studiu Říše loutek. Veřejná vystoupení pak mají dvojitý význam. Směrem dovnitř souboru motivační, směrem ven propagační, dokumentující aktivitu.

Soubory mladoboleslavského DDM pod vedením H. a J. Vidlařových mají za sebou již deset let úspěšné činnosti a jisté jsme je neviděli naposled.

Festival skončil. Porota ve složení Ivan Anthon, Jitka Dvorská, Ondřej Láznovský, Irena Marečková a Jan Miller udělila hlavní cenu, spojenou s delegováním na Loutkářskou Chruď, souboru J. K. Tyl z Rakovníka. Do širšího výběru navrhla ještě dětské soubory a rozdala řádku individuálních ocenění.

S průběhem letošní přehlídky můžeme být celkem spokojeni. Těšme se na setkání za rok!

Ivan Anthon

Loutkář

136
DIVADLO Z LIBOSTI

38. FESTIVAL PRAŽSKÝCH AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ – TRADIČNÍ I NOVÝ

Loutkářský soubor Jitřenka (DDM Mladá Boleslav) uvedl *Hráskouvu komedii*, a k tomu si přidejme i druhý soubor a další dvě inscenace z mladoboleslavské dílny – *Strašidlo Bumbác* a *Tři sněhuláci* v podání Loutkářského souboru Kašpárek (DDM Mladá Boleslav). Nejde o neuctivost, ani nechci všechny inscenace „házet do jednoho pytle“, ale v mnohém jsou si opravdu velmi podobné. A to i přes fakt, že jedna z nich si nakonec vysloužila i doporučení na celostátní přehlídku do Chrudim.

Za oběma soubory už deset let stojí manželé Vidlařovi. Jejich rukama prošla celá řada dětí a vždycky, z každého setkání, je cítit, že velmi spokojených dětí. Jaroslav Vidlař, profesionální loutkoherec a režisér, používá pro své inscenace techniku černého a luminiscenčního divadla a, jakkoli se to zdá pro dětské členy souboru složité, zvládají to celkem dobře. A to často i ve spojené interpretaci. Inscenace jsou zajímavé, výtvarně zdařilé a oba soubory je hrály s chutí, byt, a to byl asi největší problém, poněkud rozvláčně. Pomalé tempo, rovnoměrná dynamika, neživé odezvy na partnery v dialogích slovních i akčních. Je ale také pravda, že soubory měly komplikace s dopravou, a že i nedostatek času s technicky náročnou stavbou jistě způsobil zmenšenou soustředěnost dětských herců.

Nejlépe dopadla jedna z inscenací souboru menších dětí, souboru Kašpárek - *Tři sněhuláci*. Hníčka Milana Pavlíka o setkání tří sněhuláků na noční zimní ulici měla, i díky černodivadelní technice, poutavou atmosféru a u dětských herců bylo zřetelně cítit, že vědí, co a proč hrají. Porota, ve víře, že za jiných podmínek by dopadla inscenace mnohem lépe, ji doporučila na Loutkářskou Chruď.

ŠTĚPÁN FILCÍK

JAK VZNIKAJÍ NAŠE INSCENACE

Za patnáct let jsme s dětmi nastudovali 23 inscenací. Prvním zkouškám však vždy předchází několik poměrně časově náročných přípravných kroků. Protože máme soubory dva, je tato mašinérie zdvojená. Pokusím se Vám ji přiblížit společně s mou kolegyní, Alenou Holíkovou. **Výběr vhodného textu, jeho úprava a dramtizace** se odvíjí od složení souboru, počtu herců a jejich zkušeností. Text vybírá většinou náš režisér a jeho snahou je, aby nová inscenace posunula děti o krok dál.

AH: Maminka a režisér mají vždycky pravdu. Alespoň tak se to u nás v divadle traduje. Proto také mají největší podíl na naší práci. Rodiče se ve většině případů snaží zajistit, aby herci na zkoušky přicházeli včas, pravidelně a připravení. Režisér, v našem případě všemi ctěný Jaroslav Vidlař, předkládá nám spolupracovníkům a později našim mladým hercům náměty ke ztvárnění inscenace. V tomto okamžiku nastává důležitá situace, kdy se kolektivně rozhodujeme o další půlroční práci, proto k volbě přistupujeme velice zodpovědně a klademe si spoustu otázek: Pro jaké diváky je inscenace určená? Zvládnou naši herci pochopit téma a zpracovat jej? Kolik herců je zapotřebí? Jaké typy loutek zvolíme? Zvládneme vše technicky? Budeme používat mikrofony? Protože je náš režisér zkušený loutkoherec a pedagog, zpravidla jeho náměty všichni přijímáme s radostí a s napjatým očekáváním, jakou má vytvořenou představu. Na vzniku inscenace má největší podíl. Od sepsání či úpravu scénáře po výtvarné řešení celého díla.

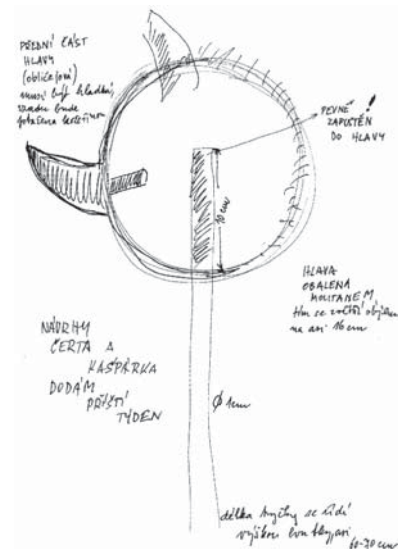
Loutky, scéna a další výtvarné prvky vznikají ve spolupráci úžasně šikovných lidí. Výtvarné a technologické návrhy připraví JV a to je partitura pro koncert šikovných rukou Mirky Šindelářové či Josefa Piknera, kteří dají režisérově představě tu podobu, kterou vidí divák na jevišti.

Hudební složka je velmi důležitou součástí každé divadelní hry. Dvorním dodavatelem hudby k našim inscenacím je hudební skladatel Jiří Václav. Díky dlouhodobé známosti, a vzájemnému vyladění skladatele a režiséra, je tato spolupráce vždy tvořivá, přínosná a bezproblémová. Všechny tyto přípravné kroky jsou bezesporu doménou našeho režiséra JV a nikdo proti tomu neprotestuje. Je to pro nás vcelku dost pohodlné. Klídek však končí s první čtenou zkouškou. To je prověrka hlasové průpravy a schopnosti vyjádřit obsah textu. Za tuto část herecké přípravy zodpovídá HV a AH. A věřte, že „režža“ není nikdy spokojen. Náplastí nám však jsou pochvalná slova lektorů na loutkářských přehlídkách, kteří chválí děti za čistou mluvu a výrazovou interpretaci.

Když děti porozumí myšlenkovému obsahu textu a dokáží ho správně vyjádřit, přichází čas na práci na jevišti. Loutkářské umění vštěpuje dětem Jaroslav Vidlař a zkušená bývalá členka souboru Anna Lhořanová. Další složitá etapa, neboť děti musí dospět k vzájemné koordinaci loutek, hlasových interpretů a případně „živých“ herců na forbině.

Pak už chybí jen maličkost: herci musí respektovat světelné zákony černého divadla a divák by neměl ohluchnout, ale text a hudební doprovod vnímat jako jeden celek. Osvětlení a ozvučení má na bedrech naše sehraná dvojice Hana Vidlařová a Alena Holíková.

Pokud se toto vše povede, máme vyhráno a můžeme se těšit na premiéru.

Technologický popis.

Návrh loutky čerta (Kdo jinému jámu kopá – připravujeme).

M.Šindelářová – výprava k inscenaci Kocouří příběhy.

Jiří Václav zkomponoval scénickou hudbu k mnoha našim inscenacím.

AH: A právě v tuto chvíli nastává čas pro naše kolegy z propagačního oddělení. Krásné plakáty nám tvoří Ingrid Fabiánová a do světa je distribuuje Vratislav Houšteký. Z výše uvedeného vývoje naší inscenace je zřejmé, že systém naší práce s dětmi je při zkouškách dosti odlišný od způsobu vedení dramatických souborů na školách. Avšak věřte, že na odborných soustředěních je dětem poskytnut dostatek prostoru pro seberealizaci, pochopení a vyjádření situací v připravované inscenaci. Na zkouškách během divadelní sezóny pak mohou tyto zkušenosti zúročit.

*AH: Nesmíme zapomenout na **technickou podporu** ze strany pracovníků údržby DDM, kteří vyrábějí dekorace a poskytují nám technické zázemí. Za těch uplynulých 15 let to byli pan Jaroslav Hromátka, Bohuslav Machačík a v současné době tuto roli převzal Vladimír Ramík.*

Návrh dekorace (Hrášková komedie).

Kocouří příběhy – naše první pohádka s písničkami.

JAK TO VIDÍM JÁ

Do souboru Kašpárek jsem přišla na začátku školního roku. Nejdřív jsme dělali různá cvičení s textem a pak jsme na vánoční těšení (něco jako besídka) pro rodiče připravili takovou malou hříčku s maňásky. Bylo to o několika zvířátkách, co si postaví domeček ze dřeva. Já měla tehdy výhradně černodivadelní roli – mým úkolem bylo obstarávat efekty, což v tomto případě znamenalo pomáhat zvířátkům nosit polínka na stavbu domečku. Dodnes vždy hrdě hlásím, že mou první rolí bylo poleno. ☺

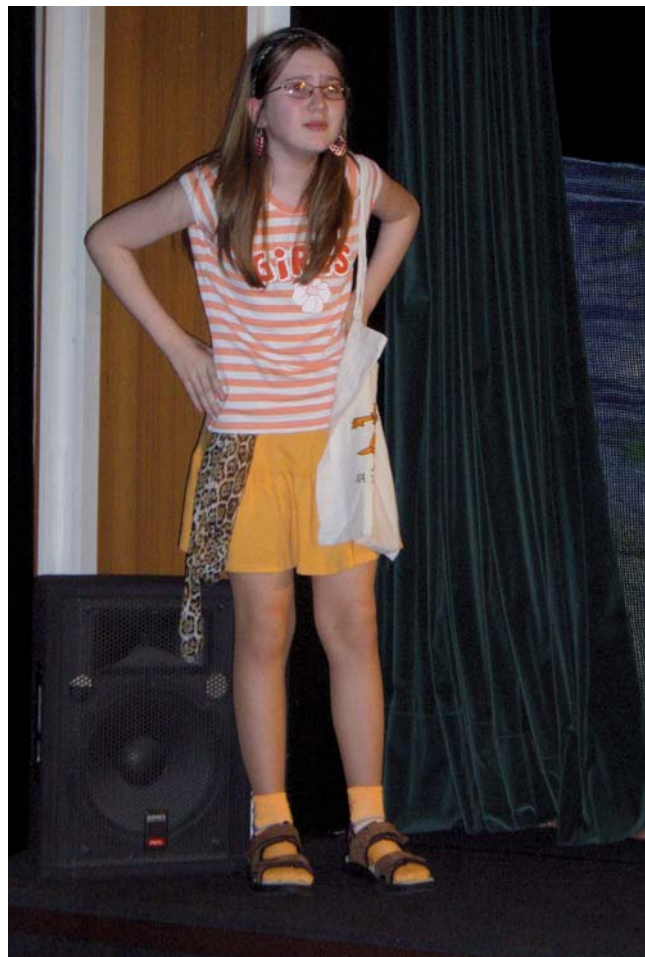
Má první „opravdová“ role holčičky v pohádce Vodník a duše nám dala všem zabrat. Byla to role činoherní a pro devítiletou holku bez jakýchkoliv zkušeností to byla opravdu kláda. To bylo pořád „nehraj to!“, „buď přirozená!“. Ono se to snadno řekne, ale ať jsem se snažila sebevíc, pořád to bylo hrozné. Často jsem chodila domů s pláčem. Netuším, jestli bych to dnes zvládla lépe, ale rozhodně už bych kvůli tomu nebrečela. ☺

Musím říct, že díky loutkám jsem se naučila lépe přemýšlet o postavě jako takové. Protože nejdřív musíte přemýšlet, jak byste to zahráli svým tělem a pak to přenést do těla loutky. A protože většinou nejste u loutky sami, naučíte se i větší citlivosti vůči svým hereckým kolegům. Černé divadlo je dost specifický žánr. Ale pokud si ho osvojíte, nebude pro vás už nic problém. Dokážete se orientovat v naprosté tmě, poradíte si s technickými problémy jakéhokoliv rázu, zvládnete každý mluvený projev i činohru. Díky naší tvrdé všestranné průpravě jsme připraveni jak na divadelní, tak i životní situace. Naučili jsme se zdravit, děkovat, pomáhat ostatním. Prostě škola pro život.

Za těch téměř 8 let, co Kašpárka a Jitřenku navštěvuji, se osazenstvo změnilo. Několik lidí přišlo, několik odešlo, někteří odmaturovali, další přišli, jiní přestoupili z Kašpárka do Jitřenky. A ti, kteří zůstali, se změnil k nepoznání. Každý z nás je úplně jiným člověkem a myslím, že zčásti za to určitě vděčíme právě těmto dvěma souborům.

Za co souborům Jitřenka a Kašpárek (jistě nejen já) vděčím:

- za poznání, že i když se vám nějakou dobu nedaří, ještě se to dá změnit
- za lekcí, že když chce člověk něco změnit, musí pro to něco udělat
- za to, že jsem poznala spoustu zajímavých lidí a několik úžasných přátel
- za spoustu ohromných zkušeností
- za důkladnou divadelní průpravu, která se hodí kdykoliv
- za zpevněné nervy vůči kritice
- za celkový zájem o kulturní a divadelní sféru
- za úžasně a smysluplně prožité dětství, pubertu a dospívání (celkem zatím 7,5 roku života)
- za kreativně strávených 12 dní každé léto na Lhotce
- za jedny z nejlepších vzpomínek
- za hromadu vtipných historek, které nikdo nezúčastněný nemůže pochopit

Simona Suchá Tak, sakra, jak to mám vlastně hrát? (Vodník a duše, rok 2009).

PROŽIL JSEM DVANÁCT KRÁSÝCH LET

Když jsem byl ještě malé škvrně, kterému táhlo na nějakých těch šest, měli jsme doma malé, staré a rozvrzané loutkové divadlo. Brzy se stalo mou oblíbenou hračkou, s níž jsem se realizoval nejen jako loutkoherce a hlasový interpret, nýbrž také jako scénarista, dramaturg a režisér v jedné osobě. Takřka dokonalá ONE MAN SHOW, které chyběly snad jen dvě maličkosti – hlava a pata. Já jsem byl se svými výkony nadmíru spokojený, rodičům, kteří byli nuceni denně má „představení“ sledovat, se to patrně líbilo o něco méně. Zoufale se tedy snažili strčit mě někam, kde bych svůj herecký „talent“ mohl prodat, aniž by byli nuceni dělat mi pravidelně obecenstvo. Shodou okolností tou dobou finišovaly plány na založení divadelního souboru při Domu dětí a mládeže. Jakmile to mé drahé rodičovstvo zjistilo, nažhavilo telefonní dráty a já jsem se tak stal vůbec prvním přihlášeným hercem. Málem jsem měl utrum ještě dříve, než se něco doopravdy začalo hrát, neb tehdejší vedoucí a režisérka Martina Večeřová měla jisté obavy ohledně čtenářských schopností mrňouse, který pouhé dva týdny před první zkouškou souboru poprvé překročil práh školní budovy. Musel jsem tedy ukázat, že se písmenek nebojím, čímž jsem si zajistil svou první velkou roli.

Suploval jsem hlasivky jednoho naivního prcka jménem Míša z pohádky Aloise Mikulky „Kouzelná dvířka“, který si nechá ukrást láhev s džinem (neplést s láhví džinu) hrubiánským negramotem, kterého tenkrát tak mistrně a věrně ztvárnila Kačka Pažoutová. Ačkoli se Kouzelná dvířka v našem repertoáru příliš dlouho neudržela, další inscenace na sebe nenechaly dlouho čekat. Narcis a víla Echó, Skákavá princezna, Čtyři pohádky o jednom drakovi, Pokažená válka... Kdo aspoň občas zavítá na představení Kašpárku a Jitřenky, ten je už jistě v obraze. Přišla i první velká festivalová zkušenost, když se Kašpárek se Skákavou princeznou probojoval na celostátní přehlídce Loutkářská Chru-dim. Bylo to krásné dětství.

Když se ze mě stal mládežník, procházely zrovna soubory menší krizí. Jak už to tak u dětských souborů bývá, nikdo v něm nemůže zůstat navěky. Jitřenky se rozutekly na vysoké školy po celé republice a takřka úplně se rozpadlo obsazení pohádky „U nás v Kocourkově“. Spolu s dalšími Kašpárky jsem se tedy chopil příležitosti a postoupil o stupínek výš. Tak jsme s Kubou Růžičkou sehráli tragikomické duo primátora a jeho písaře. Každé představení bylo úplně jiné, pokaždé jeden z nás vymyslel nějakou originální pitomost a, světe div se, ono to ladilo. Další nastudované hry už asi nemá cenu jmenovat, protože jich za ta léta bylo tolik, že si na všechny v tuto chvíli snad ani nevzpomenou. Procestovali jsme s nimi celé Česko od Loun až po Olomouc, zahráli jsme stovkám bujarých diváků v německém Dieburgu, oživili jsme staré hrady a zámky na Mladoboleslavsku, Berounsku i Rokycansku. Několikrát jsme ovládli i vysílání České televize, každoroční letní soustředění pak vždy spolehlivě dodalo dobrou náladu a energii do další divadelní sezóny.

Nejsou to ani tři týdny od chvíle, kdy jsem odmaturoval a přestal tedy být mládežníkem. Přijímací zkoušky jasně určily, že se ze mě stane žurnalista a mé další kroky povedou na pražské Smetanovo nábřeží. Teď, když veškerý stres ohledně maturit i přijímaček konečně opadl, si teprve začínám uvědomovat, že ta dvanáctiletá epocha mého života vlastně právě končí. Ačkoli to někdy nepatrně zaskřípalo, prožil jsem dvanáct krásných let ve společnosti úžasných lidí. Lidí, kterým vděčím za to, že jsem celé dětství neproflákal u počítače. Lidí, díky nimž jsem se téměř nikdy nestíhal nudit. Lidí, mezi které se vždycky rád přijdu zase podívat, bude-li k tomu příležitost. A pokud příležitost nebude, budu si ji holt muset vytvořit sám.

Děkuji Martině Večeřové, Hance a Jaroslavu Vidlařovým, Ále Holíkové, Ivance Sakařové, paní ředitelce a v neposlední řadě samozřejmě i všem minulým i současným hereckým kolegům. Bylo to úžasné, vy jste úžasní a úžasná bude jistě i budoucnost obou zdejších souborů. Jakožto budoucí novinář o vás teď jistě nepíšu naposledy!

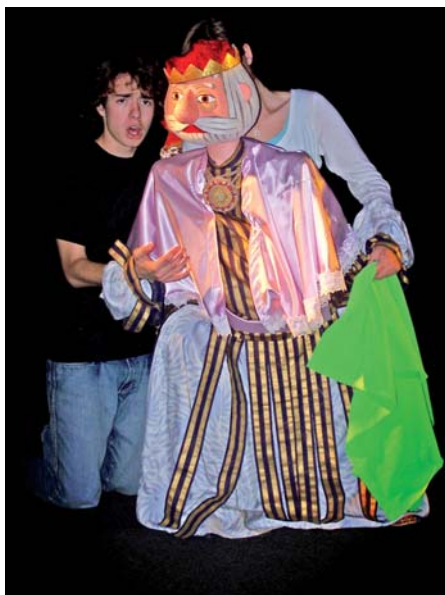

Karolína Faltová a Michal Bělka před premiérou hry A.Gallata Šnofonius a Mordulina 17. 1. 2009.

Michal Bělka

Narcis a Víla Echó.

Král Admedus (Alois Gallat – Šnofonius a Mordulina), foto ze zkoušky.

V roli vypravěče (Pavel Polák – Sněhurka a sedm permoniků).

Michal Bělka v roli primátora v inscenaci Vojtěcha Cinybulka U nás v Kocourkově.

**SKUPINA AMATÉRSKÝCH LOUTKÁŘŮ
při
SVAZU ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ**

V Hradbách 2311, 269 01 Rakovník

**Příspěvek do časopisu Slunečník, k 15. výročí
souborů Kašpárek a Jitřenka**

Skupina amatérských loutkářů při SČDO si velice váží práce manželů Vidlařových, paní Holikové a jejich kolektivu. Největší zásluhu vidí v práci s dětmi, kterou vnímá jako velký přínos, neboť připravuje novou generaci divadelníků v době, kdy prochází amatérské loutkářství nelehkými časy, neboť zájem mladé generace o práci v loutkářských souborech upadá.

Oba soubory se zúčastňují divadelních přehlídek a soutěží, kde svoji kvalitní práci přispívají k dalšímu rozvoji našeho divadelnictví. V souboru Kašpárek se připravují nejmladší herci, kteří později postupují do souboru Jitřenka, kde dále rozvíjejí své zkušenosti s prací na jevišti.

Členové Rady SAL se setkávají s prací obou souborů na soutěžích a přehlídkách, kde je umění mladých loutkářů vždy kladně hodnoceno a je přínosem pro práci ostatních amatérských souborů.

Na práci obou souborů se projevuje špičkové umění a celoživotní zkušenosti excelentního loutkáře, pana Jaroslava Vidlaře. Je skvělé, že se takový člověk věnuje výchově těch nejmladších a předává tak dále své bohaté životní a umělecké zkušenosti.

Rada SAL přeje oběma souborům a jejich vedení mnoho dalších úspěchů, nadšení a samozřejmě pevně zdraví, pohodu a klid na jejich záslužnou práci.

Za Radu SAL

*Jan Pém, předseda,
Ing. Tomáš Kapsa, tajemník*

Milí skvělí „ČERNÁČCI“, vzácní jako ledňáčci,

vinšuji Vám srdečně k té Vaší 15, ať putujete hravě v nakročených šlépějích, ať Vám to „ČERNOKOUZELNICTVÍ“ nezevšední, ať jste stále šikovní, pilní, nápadití a kamarádští vespolek – nejen po dalších 15 let.

Navrch ještě óbrgratulace panu Vidlaři k jeho úžasnému jubileu!

*Eva Reiterová,
herečka městského divadla v Mladé Boleslavi*

Tak váš soubor oslaví již 15 let činnosti...

A přítom je to jako včera, kdy jsme se mohli u nás poprvé přivítat. Ano, na festivalu 16. Čechova Olomouc 2003 a hráli jste inscenaci Kabaret – Pyramus a Thisbe. Od té doby se vždy znova a znova těšíme na další setkání, nové inscenace. A není to jen pro historickou vazbu jednoho z vašich vedoucích – Jaroslava Vidlaře – na náš soubor. Je to hlavně tím, že nás i olomoucké diváky inscenace vašeho souboru zaujaly a líbí se nám. Obdivujeme vaši práci! O to více, že jste věkově velmi mladí. Záměrně nechci použít výrazu „dětský soubor“, protože herecké výkony jsou leckdy na značně vyšší úrovni, než u výrazně starších kolegů z jiných souborů.

Přát mnoho další úspěšných let je sice tak trochu klišé, ale jak to říct jinak?. Ještě si tedy dovolíme něco málo dodat – mnoho dalších, stejně krásných či ještě krásnějších inscenací. A taky to snad úplně nejdůležitější – hodně radosti z práce, i když ta taky občas bolí, a hodně úsměvů a pohody na jevišti i v hledišti! Prostě radosti z tvorby.

Když čteme předcházející řádky, dochází nám, že je v nich vlastně i něco sobeckosti. Přejeme vám hodně krásných inscenací, ale tím je vlastně přejeme sobě! Snad nám to odpustíte. Moc vám fandíme a máme vás rádi! Těšíme se na shledanou na 22. Čechově Olomouci 2015!

Vaše Kašpárkova říše Olomouc

LETNÍ ODBORNÁ SOUSTŘEDĚNÍ VE LHOTCE U TEREŠOVA

Romantika, klid a nepřeberné množství zážitků a milých vzpomínek, které nikdy nezapomenete. To jsou atributy kraje, kam se naši klienti každoročně rádi vrací.

Podobné reklamní slogany čteme na internetových stránkách cestovních kanceláří s cílem vyvézt co nejvíce zájemců do vzdálených destinací. Úměra mezi vzdáleností a romantikou mi zůstává utajena. Tím spíš, že znám místa v naší zemi, která splňují to, co je v úvodu slibováno. Na jedno z nich se vracím velmi ráda a vždy v doprovodu houfu dětí. A tak vás zvu na krátkou retro cestu do kraje mezi Zbirohem a Berouňkou. *Génus loci* tohoto kraje vás zcela nenápadně přinutí vnímat vše mnohem niterněji a přijímat vztahy k lidem i k přírodě s pokorou.

LHOTKA – tábor na břehu Zbirožského potoka vznikl podle měřítka současného dítěte v pravěku, neboť vše, co patří do minulého století je strašně dávno. Mně se to sice tak nejeví, ale, dobrá, zůstaňme v době po miléniu. Od roku 2002 zde prožívám pravidelně dvanáct prázdninových dnů s dětmi z divadelních souborů Jitřenka a Kašpárek. Pojdme tedy po jejich stopách. A protože se jedná o odborná soustředění, pokusím se ve stručnosti shrnout i jejich obsah.

Pro nezasvěcené: v programu soustředění je dopolední činnost věnována přípravě nových inscenací, herecké přípravě, společnému hledání nových inscenačních postupů. Odpoledne je zaměřeno na sportovní a rekreační činnost, avšak vždy s cílem rozvíjet fantazii dětí.

Matkou myšlenky letních odborných soustředění byla Martina Večeřová, zakládající vedoucí divadelních souborů. V letech 2002–2006 probíhala soustředění pod její taktovkou. Na realizaci se dále podíleli:

- Jaroslav Vidlař jako odborný lektor
- Hana Vidlařová v roli hospodářky a kuchařky

Tým zodpovědný za odpolední činnost nebyl zpočátku stabilní. V roli instruktorů a vedoucích oddílů se v prvních letech vystřídaly: Alice Krásná, Věra Novotná, Klára Kubátová, Petra Kovandová, Veronika Bátková a Jana Markupová.

Krajina u Drahoňova Újezdu.

Krajina u Drahoňova Újezdu. Tady nás vždy při příjezdu pohladí prázdniny.

Foto našeho tábora.

2002

Tábor se zaměřením na antiku – vznikla zde hříčka „Vila Echó“ (autor M. Slavík) a první nastudování hry Dr. Josefa Šebka „Pyramus a Thisbé“, kterou soubor Jitřenka hrál jedenáct let.

Pyramus a Thisbé – první nastudování v roce 2002.

2003

Soubor Jitřenka studoval frašku Antonína Volfa „Kecafán a Hacařán“ a ti mladší – Kašpárci – se začali seznamovat s pohádkou Milady Mašatové „Čtyři pohádky o jednom drakovi“ (POZOR – v repertoáru souborů je dodnes). Tato dvě představení zahrály děti improvizovaně na závěr soustředění pro chatáře a místní obyvatelstvo. Tehdy se na naši louku dostavilo asi osm diváků. Hodně jsme se také věnovali rozvoji fantazie, a tak děti vymýšlely a vytvářely drobné pantomimické etudy na známá přísloví. Vše je zaznamenáno na DVD.

2004

Toto soustředění bylo zvláštní tím, že se odehrávalo v Sanatoriu doktora Chocholouška. A protože v této „psychologické léčebně“ bylo vše zrychlené, prožili jsme zde zrychleně celý rok. Od Velikonoc až do Vánoc.

Všechny mimořádné události byly zaznamenány na filmový pásek a rodičům jsme nakonec s potěšením vrátili všechny uzdravené pacienty.

2005

Jitřenka začala pracovat na inscenaci Vojtěcha Cinybulka „U nás v Kocourkově“. Tato hra byla pro svoji inscenační náročnost opravdu velkým soustem a trvalo bezmála dva roky, než jsme mohli uvést její premiéru. Na rozdíl od předlohy autora zvolil režisér náročnou kombinaci činoherních partů v součinnosti s loutkami.

Soubor Kašpárek se s vervou vrhl na pohádku Aloise Mikulky „O pokažené válce“ (s využitím hracích rekvizit). V repertoáru souboru vydržela téměř 6 let.

U nás v Kocourkově – nastudování v r. 2005 a foto z představení.

2006

Poprvé v historii divadelních souborů jsme zkusili hrát představení v plenéru. Naší letní scénou se stal zbirožský zámek. Bylo to opravdu parné a perné léto. Teploty stoupaly až k 36 °C, a tak šest odpoledních představení byl pro děti opravdu výkon, na který vzpomínám s uznáním. Co se hrálo? „Skákavá princezna“ (Ladislav Dvorský) a „Pyramus a Thisbé“ (Dr. Josef Šebek). Ale nezháleli jsme ani dopoledne. Na zadané náměty vytvářely děti příběhy. Pestrost námětů povzbudila jejich fantazii, a tak vznikly velmi kreativní etudy, které opět máme zaznamenané na videu.

Soubor Jitřenka po představení na nádvoří zbirožského zámku.

2007

Tento rok byl velmi dramatický neboť jsme s mým manželem zůstali u souborů sami, což při mých povinnostech ředitelky DDM, nebylo zrovna jednoduché.

Příprava tábora vyžaduje hodně času, a tak jsem vsadila na doporučení a spolehla jsem se externí pracovníci, která sršela nápady a energií. Pět dní před odjezdem svou účast z rodinných důvodů zrušila. Stáli jsme před rozhodnutím, zda soustředění zrušit a zklamat natěšené děti nebo...

Zachránila nás bývalá členka souboru, která v té době již studovala pedagogickou fakultu. Mládež z Jitřenky se ujala rolí instruktorů. Přestože nás pronásledovaly bouřky a průtrže mračen, byl nakonec tábor velmi zdařilý.

Dopoledne jsme se bavili rozšifrováním starého textu burlesky Aloise Gallata „Šnofonius a Mordulína aneb Kam vede tvrdošijnost listivé fraucimóry“. Malí začátečníci navzdělali pohádku O Budulínkovi.

V rámci herecké průpravy jsme poprvé zařadili i lekce, jejichž cílem bylo nejen rozvíjení fantazie, ale i upevňování vztahů ve skupině.

Změnu zaznamenal i odpolední program, který byl zaměřen na rozřešení drobných detektivních příběhů.

Osoby a obsazení:

Kmotra a felčarka – Hanka Vidlařová
Odborník přes daktyloskopii – Jirka Pešek
Odbornice přes jedy – Blanka Dolečková
Specialista na pohyb v terénu – Petra Kovandová
Grafolog – Kačka Pažoutová
Mistr na převleky a triky – Jarin Vidlař
Specialista přes zbraně a proviant – Jaroslav Hromátka

V rolích lidí z podsvětí a členů pátračky se střídali:

– Jan a Jakub Fridrichovi	– Jakub Růžička
– Ivana Stehlíková	– Daniel Vítek
– Eva Holková	– Alžběta Housarová
– Petra Salaquardová	– Lucie Martínková
– Michal Bělka	– Filip Nedbal
– Kristýna Kofránková	– Pavel Řezáč
– Anna Lhoťanová	– Petra Niklová
– Anna Kulíková	– Jirka Kofránek
– Markéta Růžičková	

Celý tábor byl jedna velká detektivka:

Jak na to?

To taky máme zacvičit?

Jak vyměnit kolo?

Jak uhlídat tábor?

Soustředění, kde mohli všichni využít své kreativní a organizační schopnosti naplno.

Vítej pouťníku.

Dobrovolně ses zapřel do výpravy, která míří do neprobádaného světa krále Kdyby.

Blahopřejeme ti k tomuto rozhodnutí a upozorňujeme tě, že:

- kdyby se ti cokoli nelíbilo, je to pouze tvůj problém
- kdybys postrádal fantazii, nikdo ti ji neukrad, jenom ji musíš hledat
- kdyby ti nevyhovovalo počasí, musíš udělat vše proto, aby se změnilo
- kdyby tě snad popadla lenost, vezmi na ni bič at' je hned pryč (důvěrně ti sdělujeme, že na lenochy číhá Myšit a setkáni s ním bývá dra-ma-tické).

Pokud i po tomto varování s námi hodláš odjet, odevzdej své vstupní listiny a zavazadla, utři slzu rodičům a nastup do dostavníku.

Ti, kteří přijali výše uvedené podmínky, se rozdělili do skupin a mohli odcestovat. Značně ztřeštěný ceremoniál se odehrával i při příjezdu na tábor a spolu s královskou vyhláškou dával tušit, že nic nebude obvyklé.

Vítej pouťníku.

Smekni klobouk, odlož tomu, zhluboka se nadechni a přijmi pohár studené vody.

Právě jsi vstoupil do fantastického světa krále Kdyby.

Pohár pozvedni a obsahem se ovij dle libosti – doušek či chlívnitím. Je to zcela tvá volba.

Pokloň se tomu, kdo ti pohár podal a vejdi do Cibulových Jitnic.

Stroj času a zeměmista nás zanesl do pravěku/starověku/středověku.

■ Jaké možnosti skýtá říše krále Kdyby

- ✦ Říše krále Kdyby se jmenuje *Horemdolem* a sídelní město jsou *Cibulové Jitnice*
- ✦ Z cibulových Jitnic vedou cesty přes *Ertelpelsko* do *Sněhových pusinek/Cil/*
- ✦ Cestu nám však komplikuje *Stroj času a zeměmista*, který nás posunuje v prostoru i v čase, dovoluje nám však vždy návrat do říše Horemdolem.
- ✦ Čas rozeznáváme: blankytný 8.00–12.00; ohnivý 12.00–16.00; stínový 16.00–19.00; zvonkový 19.00–22.00; čas modrého smutku 22.00–5.00; rosný 5.00–8.00
- ✦ Za nepřítomného krále má rozhodovací právo ministr „*Nanicsenepfej*“, který zaznamenává postup skupin do Sněhových Pusinek.
- ✦ Všichni se řídí královskou bulou „*Dávejpozor*“

■ Jaké jsou pravomoci a úkoly motivační skupiny

- ✦ Vládne času – tedy dle této skupiny se odvíjí celé odpolední a večerní zaměstnání až do doby než předá zpět vládu stroji času.
- ✦ Vládne lidu – tedy řeší nepřistojnosti a nepořádnosti, je-li třeba chválí, je-li třeba kárá
- ✦ Na konci své vlády uděluje dle zásluh „*Pinkalinky*“ / měna říše krále Kdyby; 10 Pinkalinek = 1 Sněhová pusinka/.....
- ✦ Pinkalinky získávají jednotlivci za splněné úkoly. V rámci skupiny je vymění za Pusinky v poměru 10:1 / Pinkalinky slouží jako úplata stroji času za možnost návratu zpět do Cibulových Jitnic, Pusinky si může skupina vyměnit za odměnu poslední den tábora. K návratu zpět je vždy potřeba 10 Pinkalinek. Pokud skupina nenasbírá dostatek Pinkalinek nebo jednotlivci se odmítnou složit, aby získala skupina potřebnou sumu, pak musí skupina splnit mimořádný úkol.

Kašpárci vyráběli loutky.

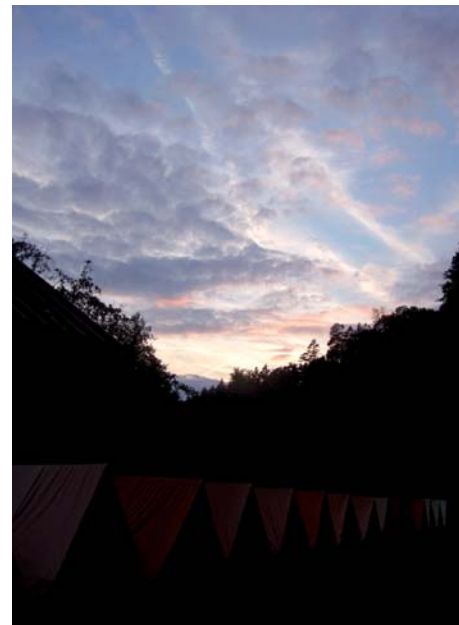

Jak se vaří vtipná kaše.

Realizační tým: Vidlařová Hana, Vidlař Jaroslav, Holíková Alena, Sakařová Ivana, Kofránková Týna, Pažoutová Kateřina, Pešek Jiří.

Svět vzdálených galaxií...

A když se čas zvonkový nachýlil, byl čas na vyprávění zážitků u táborového ohně.

2009

Oba soubory se seznamovaly s texty nových inscenací. Kašpárek: Kohout a liška a Jitřenka: REK a CEK. Čtené zkoušky se střídaly s pohybovou a loutkohereckou přípravou, a tak čas vyměřený pro divadelní činnost plynul velmi rychle.

Chlebodar.

Pro odpolední činnost jsme opět zvolili detektivní námět, tentokrát s cílem připomenout osobnost Jiřího Suchého a jeho tvorbu. Námětem pro táborovou hru se stala jeho hra „Taková ztráta krve“, kterou uvedlo divadlo SEMAFOR v roce 1960.

Soustředění bylo pojato jako mezinárodní summit expertů pro trestnou činnost v oblasti kultury. Experty vyslala Jihoafrická republika, Japonsko, Finsko, Irsko a Mexiko.

Výsledkem pátrání bylo objevení občana Chlebodara Drábka (postava z výše uvedené hry) a zjištění, odkud pochází nám všem známé písničky.

Realizační tým: Vidlařová Hana, Vidlař Jaroslav, Sakařová Ivana, Holíková Alena, Kofránková Kristýna, Pažoutová Kateřina, Kovandová Petra, Spěšná Jaroslava

Z představení na Točniku.

Dramatizace textu J. Suchého „Revizor“.

Zápas SUMO.

2010

Děti povyroستly, získaly určité herecké zkušenosti a určitou jistotu ve vlastní tvořivosti. A tak jsme si řekli, že je čas zkusit něco nového, a pozvali jsme je na **1. letní bienále Lhotka-wood**. Čtyři tvůrčí skupiny byly vyzvány k napsání scénáře pohádky dle vlastního námětu, vytvoření filmového záznamu a prezentování díla na závěrečném filmovém festivalu. Při plnění tohoto úkolu se děti seznamovaly s řadou profesí: scénárista, kameraman, střiháč, zvukař, kostymér, maskér, skript. Výsledkem byly čtyři milé a úsměvné filmy:

„**Tři prasátka**“ – tvůrčí tým: Anna Lhoťanová, Michal Bělka, Daniel Holík, Karolína a Martin Keijsperovi, Petra Salaquardová a Filip Nedbal.

„**Otesánek**“ – tvůrčí tým: Pavel Řezáč, Markéta Růžičková, Karolína Faltová, Simona Suchá, Adéla Fidrmucová a Daniel Vítek

„**Krtek a včelka**“ – tvůrčí tým: Alžběta Motlová, Tereza Preislerová, Jakub Růžička, Eva Holková, Jiří Kofránek, Kristýnka Zástěrová a Kája Keijsperová.

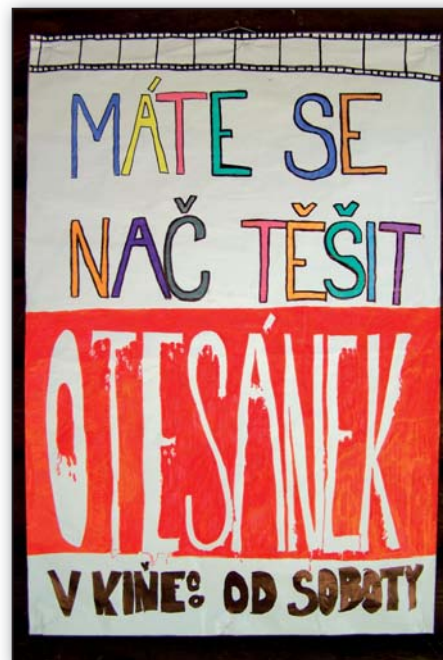
„**Přízrak v údolí**“ – tvůrčí tým: Petra Niklová, Anna Kulíková, Dominik Žitný, Filip Nikodém, Bohdan Kubkin a Dominik Holík.

Tři prasátka.

Krtek a včelka.

Realizační tým: Vidlařová Hana, Vidlař Jaroslav, Sakařová Ivana, Holíková Alena, Nedbal Filip, Žitný Dominik, Kulková Věra, Dolečková Blanka.

Foto z natáčení Přízraku v údolí.

Pohoda u poledního klidu.

2011

V tomto školním roce nám přibýlo hodně malých dětí do souboru Kašpárek. A tak jsme se vypravili do Večerníčkové země. Poskytla dětem možnost projevit se v určité nadsázce, známé náměty vybízely k rozvíjení fantazie i herectví a poskytovaly dostatečný prostor pro parodii či recesi.

Večerníčků jsme navštívili opravdu mnoho.

Co se v mládí naučíš...

Každý si mohl zvolit dopravní prostředek pro příjezd do Večerníčkové země.

Dopolední herecká příprava se nesla v duchu nově připravovaných inscenací. Kašpárci se seznamovali s pohádkou Milana Pavlíka „Tři Sněhuláci“ a ansámbl souboru Jiřenka se natěšeně pustil do „Hráškové komedie“. Upravený text Miroslava Slavíka byl obohacen o pěvecké party, a tak byli všichni zvědaví, koho pro pěvecké role režisér vybere.

O zvířátkách pana Krbce.

Loutkoherecká příprava.

střez kouzelnou bránu

Autorský tým: Makovky

Přišli jsme kouzelnou branou do Večerníčkové země,
která leží trochu stranou od té reality zřejmé.

S opičkou Žofkou jsme zuby trhali,
S Rumcajsem, Mankou jsme se zasmáli.
Malá čarodějnice narozky slavila
Vochomůrku s Křemilkem zlá vojna postihla.

Kouzelné sluchátko přestalo jít,
Mach teď musí normálně žít.
Rákosníček si dělal v lásce naději,
Bolek s Lolkem se stali zloději.

Pat a Mat mimo jiné kutili.
Kátě se zjevil Facebook ve chvíli.
Pan Krbec na hradě poklidně žije,
My si tu trávíme radostné chvíle.

Mnoho her jsme také hráli,
Báječně jedli, pokojně spali.
Za to vše teď děkujeme,
Příští rok zas přijedeme.

2012

2. letní bienále Lhotkawood (tentokrát zaměřené na dokumentární filmy)

Chtěli jsme pobídnout děti k hlubšímu poznání kraje, kam se v letních měsících pravidelně vracejí i několik let, a ukázat jim krajinu v souvislosti s odkazy naší historie.

Tvůrčí skupiny měly za úkol vytvořit dokument, ve kterém pomocí výtvarných, alegorických, literárně

Cenu přebírá Luboš Salaquarda.

Cenu přebírá Jakub Růžička.

Organizační tým bienále: Vidlařová Hana, Vidlař Jaroslav, Holíková Alena, Bělka Michal, Faltová Karolína, Růžičková Markéta, Dolečková Blanka, Kuková Věra, Fojta Jiří.

dramatických a dokumentárních vstupů zachytí střípky historie kraje ve spojení s přírodními artefakty či využití známých osobností, které v kraji žily – jejich odkaz, dílo... Tvůrčí skupiny a témata ke zpracování:

1. **Děravé botasky** (Petra Salaquardová, Bohdan Kubkin, Jirka Kofránek, Eva Holková). Téma: **Cesty a kaple**.
2. **Vod(k)aholici** (Anna Lhoťanová, Petra Niklová, Daniel Vítek). Téma: **Voda** (řeka, potok, tůň, mlýny).
3. **TFUJ** (Tereza Preislerová, Jakub Růžička, Luboš Salaquarda, Karolína Keijsperová). Téma: **Lesy a skály**.
4. **SPAA** (Simona Suchá, Pavel Řezáč, Anna Kulíková, Adéla Fidrmucová). Téma: **Historie kraje**.

Na závěrečném festivalu Bienále Lhotkawood 2012 získali ocenění:

- Luboš Salaquarda – za působivý herecký výkon ve filmu „*Křivoklátskem s Klobáskou*“
- Daniel Vítek – za kvalitní interpretaci veršů ve filmu „*Zbizožský potok našima očima*“
- Petra Salaquardová – za neobvyklé využití fotozáběrů ve filmu „*Cesta po kaplích*“
- Anna Lhoťanová – za technické i obsahové zpracování tématického filmového záznamu a za vedlejší roli jezerní tanečnice ve filmu „*Zbizožský potok našima očima*“
- Tereza Preislerová – za kameru ve filmu „*Křivoklátskem s Klobáskou*“
- Jakub Růžička – za poetické pohledy na krajinu křivoklátska ve filmu „*Křivoklátskem s Klobáskou*“
- Bohdan Kubkin – za scénář k filmu „*Cesta po kaplích*“
- Pavel Řezáč – za námět, scénář a režii filmu „*Kdo tu žil...?*“
- Simona Suchá – za stříhovou skladbu „*Kdo tu žil...?*“

2013 – (autorka loga Anna Lhoťanová)

Toto soustředění se neslo v *turistickém* duchu. A protože cílem turistů bývají historické objekty a s tím je spojeno i odkrývání starých pověstí, nebylo tomu jinak ani na našem letním táboře.

Základní dokument našly děti hned první den při sbírání klestí na zahajovací táborák. Nález staré kroniky vytvořil záhadnou atmosféru, jejíž napínavost dotvářely tajemné hlasy, které nás celý tábor provázely a napovídaly směr či místo pátrání po dalších částech příběhu, jehož začátek jsme si v kronice přečetli.

Hledání bylo spojené s výpravami do blízkého i vzdáleného okolí tábora. Vzhledem k denním teplotám, které překračovaly 30 °C byly tyto výpravy mnohdy prověřkou zdatnosti a vytrvalosti dětí i vedoucích. Návratem do tábora však úkol nekončil. Pokračování příběhu bylo nutné zpracovat divadelně, a protože jsme měli čtyři turistické skupiny, viděli jsme obden čtyři pojetí stejného příběhu. Děti měly skvělou příležitost k využití své fantazie a k trénování hereckých dovedností. Všichni jsme se srdečně nasmáli a děti si při té legraci ani neuvědomovaly, že vlastně pracují na rozvoji svého talentu.

Dopolední zkouška v polních podmínkách.

PŘÍBĚH O ZTRACENÉ PÍŠTALCE, PŘÍBĚH VYPRÁVĚNÝ VE ZDEJŠÍM KRAJI STALETÍMI, SE STAL POVĚSTÍ A POVĚST LEGENDOU. POKUD SE NÁM PODAŘÍ TUTO LEGENDU OTEVŘÍT, MOŽNÁ SE Z NÍ STANE POHÁDKA SE ŠTASTNÝM KONCEM, KTERÁ SE BUDE VYPRÁVĚT NAVĚKY.

KLÍČE K ROZLUŠTĚNÍ TĚTO POVĚSTI UKULO NĚKOLIK PRAPODIVNÝCH OSOB A ROZESELI JE PO KRAJI ŠIROKO DALEKO, HLUBOKO I VYSOKO.

POKUD TYTO KLÍČE NAJDEME, MŮŽEME ZAČÍT VYPRÁVĚT POHÁDKU.

Večerní scénka.

Divadla bylo tedy tentokrát víc než dost. Dopoledne se, jako každé soustředění, oba soubory také připravovaly na nové inscenace. Kašpárci zkusili zbrusu novou hru Jiřího Davidka „Povídám, povídám pohádku“ a soubor Jitřenka se zabýval pohádkou Pavla Poláka „Sněhurka a sedm permoniků“. Tu má sice na repertoáru již několik let, ale je stále od diváků žádaná. A protože ve složení souboru došlo ke změnám, bylo nutné pohádku nacvičit v novém obsazení. Šlo jim to celkem dobře, a tak jim náš režisér „nadělil“ ještě text „rakvičkárny“ „Kdo jinému jámu kopá“. Tento, kdysi dávno velmi oblíbený druh lidové zábavy (lidový kus), vypadal zpočátku dost vážně, ale pak se z něj vyklubala švanda.

Realizační tým: Bělka Michal, Lhoťanová Anna, Růžičková Markéta, Růžička Jakub, Vidlařová Hana, Vidlař Jaroslav, Holíková Alena, Kuková Věra, Šindelářová Miroslava.

Od roku 2007 jsme hledali oddílové vedoucí mezi bývalými členy souboru Jitřenka. Tábor i jeho okolí znali z dob, kdy sami byli ještě účastníky, a i proto rozuměli dětem i jejich přáním.

Tento rok se sešla velmi silná čtyřka oddíláků, která s naprostou jistotou vzala odpolední program do svých rukou. Protože se velmi aktivně podíleli i na přípravě, dokázali rozvíjet dané téma. Textově se vyřádl Michal Bělka a graficky Áňa Lhoťanová.

Foto z odpolední dobrodružné výpravy.

2014

Před čtyřmi lety jsme pojali soustředění jako bienále s určitou tematikou. Tehdy nás vůbec nenapadlo, že nám děti budou každý druhý rok připomínat: „...ale letos by mělo být přeci zase bienále.“ A bylo tomu tak i tento rok. Nejhorší však je vymyslet téma, aby bylo pro děti zábavné a přínosné. Volba se nakonec nabídla zcela přirozeně: Jeden z vedoucích studuje novinařinu, dva se zabývají fotografováním a s obojím je dobré se seznámit. Odpolední program vytvořený silnou čtyřkou ve složení Michal, Marky, Anna a Kuba byl pestrý, vtipný poučný i zábavný. Klobouk dolů! Děti námět bavil a jejich snažení vyvrcholilo výstavou v pleněru. Rodiče také měli poprvé možnost sledovat náš tábor téměř on-line, neboť výtvoři čtyř redakčních týmů byly zasílány elektronicky na jejich adresy. Tento rok poprvé soubory nepracovaly na žádné nové inscenaci, ale zaměřili jsme se na rozvoj jejich talentu v ucelených lekcích. Nutno podotknout, že při této činnosti se projevilo několik skrytých talentů. Jitřenka se kromě toho věnovala přípravě nového hudebního příběhu do inscenace Kabaret. Realizační tým, ve stejném složení jako předešlý rok, garantoval dostatek podnětů k tvořivé umělecké činnosti a vzornou gastronomickou péčí. Účastníci tuto výzvu stoprocentně přijali, a tak dny ve FOTOKEMPU POD MUFLONÍ SKÁLOU ubíhaly příjemně, avšak závrtnou rychlostí.

Lhotecký Telegraf

Ročník 60

Nezávislý. Nestranný. Neexistující.

13. června 2014

Chataři bijí na poplach

Stáda divokých reportérů se chystají obsadit malebné údolí

Nezodpovědní návštěvníci křivoklátských lesů nedají spát chalupářům, pstruhům ani rakům. **Ilustrační foto.**

LHOTKA U TEREŠOVA (ddm)

Žádná letní idylka se letos v údolí Zbirožského potoka konat nebude. Obecní úřad ve Lhotce se navzdory odporu značné části veřejnosti rozhodl povolit na samotné hranici chráněné krajinné

oblasti sérii fotografických a novinářských workshopů.

Oficiálně by se mělo jednat o pokračování tradice uměleckých bienále, která na místě každé dva roky pořádá Dům dětí a mládeže z Mladé

Boleslavi. Majitelé místních rekreačních stavení se ovšem obávají, že celá akce je pouhým krycím názvem pro promyšlený útok na jejich prázdninovou pohodu.

„Už od sedmdesátých let je to tady o prázdninách zkrátka absolutně k nevydržení,“ stěžuje si jedna z chatařek, kterou od hordy rozjivených výtržníků dělí pouze nepřilíh hluboká vodoteč, proužek pečlivě zastříženého trávníku a pojízdná sekačka.

Reportérům Lhoteckého telegrafu se podařilo zjistit přesný termín nájezdu mladých fotografů. Ze zpráv tajných služeb vyplývá, že nezvaní hosté tentokrát nepřijedou svými firemními mikrobusey, na místo činu se plánují dopravit neoznačenými železničními vagony.

Účastníci bienále se ve Lhotce objeví v neděli 13. července, na Křivoklátsko vyrazí od Pavilonu mladoboleslavského Domu dětí a mládeže. Sejdou se tam v 7 hodin a 45 minut ráno.

Obyvatelé Lhotecké chatové osady si budou moci definitivně oddechnout až ve čtvrtek 24. července, kdy by měli nezvaní sousedé svou základnu opustit. Jedinou útěchou může místním být skutečnost, že v průběhu tábora se nebu-

Někteří účastníci nahánějí hrůzu na první pohled.

dou v údolí tvořit kolony osobních aut.

Příbuzní všech reportérů totiž dobře vědí, že o jejich nejbližší bude dobře postaráno, a neplánují tedy osobní návštěvy v dějišti bienále. Jako lék na stesky nejlépe poslouží dopisy a pohledy, kterých se očekává velká hromada. Listonošky se už teď děsí, že nápor zásilek nezvládnou, a svolávají před zbírožskou poštu demonstraci. Vývoj budeme nadále sledovat.

REDAKČNÍ TÝMY

HaHa

Adéla Fidrmucová, Lukáš Keijsper, Vojtěch Nikl, Tereza Ohlídálová, Luboš Salaquarda, Jana Smetanová, Marie Zavadilová

Lhotka přítel člověka

Karolína Keijsperová, Štěpán Mayer, Matyáš Milda, Jenifer Němcová, Kačka Růžičková, Vojta Suk, Dan Vítek

Plesk

David Kozák, Marek Petr, Tereza Preislerová, Lucie Stará, Anna Štrobachová, Majda Zavadilová

TNT

Kačka Kavanová, Martin Keijsper, Jiří Kofránek, Simona Suchá, Zuzana Suchá, Kristýna Zástěrová

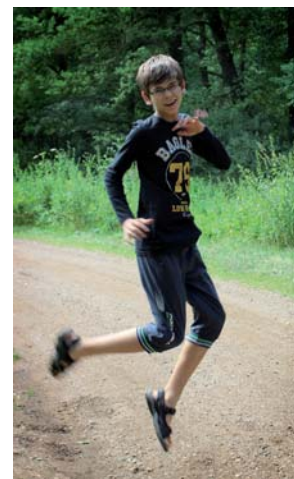
**DIVADELNÍCI Z MLADÉ BOLESLAVI
SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA AUTORSKOU**

**VERNISÁŽ PROBĚHNE
23. 7. 2014
V 10:00**
NA LOUCE U NAŠEHO TÁBORA

VÝSTAVA BUDE POKRÁČOVAT AŽ DO VEČERA ZA KAŽDÉHO POČASÍ.

*Dobrý večer, paní Vidlařová.
Vojta přijel z tábora úplně nadšený a já vím, co je za tím vším práce,
8 let jsem jezdil jako vedoucí na tábory ☺. Chtěl bych vám a celému
„realizačnímu týmu“ moc poděkovat a vyjádřit vám neskutečný obdiv
a uznání. Jsme rádi, že Pěťa a Vojta mohli a mohou být součástí skupiny
bezvadných lidí.
Přeji zasloužený prázdninový odpočinek a mnoho sil do další skvělé
práce. Vyřídte prosím díky všem.*

Bedřich Nikl

Autoři fotografií a jejich témata: vlevo nahoře V. Suk (Hádka), vlevo uprostřed K. Kavanová (Opakování), vlevo dole T. Preislerová (Nezvyklá architektura), vpravo nahoře L.Salaquarda (Výjev), vpravo dole A.Fidrmucová (Život na vesnici), uprostřed S. Suchá (Mládě).

Odborná soustředění tvoří nedílnou součást celoroční práce loutkářských souborů, při které je vážná práce zabalená do vtipných příběhů a výprav za poznáním. Kam nás tyto výpravy zavedly?

Do plzeňské ZOO, divadla, hvězdárny a synagogy. Na hrady Křivoklát, Týřov, Točnick a Krakovec, na zámky v Hořovicích, ve Zbiroze a na zámek Kozel. Dále do Koněpruských jeskyní, skláren v Nižboru, na Skryjská jezírka a na Vraní skálu i k medvědům v Berouně. Při všech těchto aktivitách jsme se učili vzájemné toleranci a objevovali krásy přírody a přátelství.

CO ŘÍCI NAKONEC

Každý týden se při zkouškách setkáváme s třiceti dětmi či mladými lidmi, z nichž každý je jiný, jedinečný, něčím zvláštní. Trávíme spolu i část prázdnin a poměrně hodně víkendů.

Snad mne těch patnáct let prožitých v této různorodé společnosti opravňuje říci, že společně vytváříme jednu velkou divadelní rodinu, ve které každý může najít svou jistotu, podporu a přátelství.

Je to dar.

Vážíme si ho a jsme s „Kašpárky“ a s „Jitřenkami“ v této rodině moc rádi.

Jsem přesvědčená o tom, že tento závěr můžeme všichni souhlasně podepsat.

Jarin Vidlař

H. Vidlařová

Alena Holíková

A POSLEDNÍ SLOVO MÁM JÁ

Za 15 let činnosti divadelních souborů v Domě dětí a mládeže v Mladé Boleslavi se v nich vystříдалo víc jak stovka menších či větších herců. Tomu říkám velká rodina, kterou stmelují nejstarší rodu, v tomto případě Hanka a Jarin Vidlařovi. Posledních šest let k nim neoddělitelně patří i Alena Holíková.

Velice si vážím výsledků, kterých dosáhli a dosahují na divadelní a umělecké scéně, ale možná ještě víc si vážím právě těch zážitků a zkušeností, které děti získávají žitím v kašpárkovské a jitřenkovské rodině. Všechno se v nich pěkně ukládá v raném věku a nesou si to do dalšího dospělého života, aniž by si to uvědomovaly. A to je dobře. Naučí se nejen hrát s loutkami, pohybovat se přirozeně na scéně, zřetelně mluvit a správně intonovat, ale naučí se také spolupracovat, spoléhat se jeden na druhého, mít zodpovědnost nejen za sebe, ale i za ostatní. To všechno v životě jako když najdeš.

Do dalších let přeji divadelním rodičům učenlivé a vnímavé děti a divadelním dětem přeji chápavé rodiče, kteří v nich dokáží vzbudit touhu po všem novém a lásku k tomu, co dělají.

Krátké zastavení a ohlednutí zpět je vždycky prospěšné, pak ale vyrazte opět vpřed, abyste i dál mohli říkat – „To jsme si to společně pěkně užili.“

*Bc. Hana Suková Pelantová
ředitelka DDM „Na Výstavišti“*

GALERIE NAŠICH LOUTEK

Čert z inscenace Šnofonius a Mordulína.

Královna z inscenace Hráškové komedie.

Kabaret.

Vodník a duše.

O pokažené válce.

Skákavá princezna.

Kabaret.

Čtyři pohádky o jednom drakovi.

Skákavá princezna.

U nás v Kocourkově.

Sněhurka a sedm permonků.

Kohout a liška.

NAŠI PARTNEŘI

A.V.I. s.r.o.

 BOSPOR
www.bospor.cz

TRANSCENTRUM
Automotive logistics a.s.

DĚKUJEME VŠEM ZA PODPORU A DIVÁKŮM ZA JEJICH PŘÍZEŇ.

Mimořádné číslo SLUNEČNÍKU „10 let loutkářských souboru DDM Mladá Boleslav“
(vyšlo v prosinci 2009) si můžete prohlédnout zde:

SLUNEČNÍK – nepravidelný časopis Domu dětí a mládeže „Na Výstavišti“ Mladá Boleslav,
Husova ul. 201, 293 01 Mladá Boleslav, tel.: 326 323 281, 606 613 045, fax/tel.:326 2326 937, e-mail: ddm-mb@ddm-mb.cz
www.ddm-mb.cz

Toto mimořádné číslo vyšlo v lednu 2015. Neprodejné.

Obsah sestavila a průvodní slovo sepsala: Mgr. Hana Vidlařová

Fotografie: Alena Holíková, Anna Lhoťanová

V publikaci jsou použity kresby akademického malíře Stanislava Holého

Sazba, grafická úprava: Jiří Procházka

Tisk Perfecta print s.r.o.

Zřizovatelem DDM „Na Výstavišti“ je Středočeský kraj

Středočeský kraj

KAŠPÁREK A JITŘENKA,

loutkářské soubory Domu dětí a mládeže „ Na Výstavišti“ v Mladé Boleslavi, slaví patnácté narozeniny.
Přijměte naše pozvání a připomeňte si s námi uplynulá léta na velké scéně Městského divadla v Mladé Boleslavi

25. ledna 2015 v 17 hodin

Umožníme Vám nahlédnout do míst, kam oči diváků běžně nevidí, a zahrajeme Vám úspěšnou inscenaci,
která je v našem repertoáru již od roku 2002.

Nenechte si ujít tuto příležitost. Opakovat se bude možná za dalších 15 let.

Vstupenky v ceně 100,-- 80,-- a 60,-- Kč budou volně v prodeji od 12. ledna 2015 v Pavilonu DDM.

Rezervace je možná ihned na tel.: 724 985 145, e-mail: hana.vidlarova@ddm-mb.cz

... A FRČÍME DÁL

